

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛИСТОПАДА 2004 РОКУ ЧИСЛО 46 VOL. CXI FRIDAY, NOVEMBER 12, 2004 No. 46

Інтенсивний наступ на Фалуджу

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Як підготовку до давно очікуваного наступу на сунітське місто Фалуджу, тимчасовий іракський уряд в неділю, 7 листопада, на 60 днів запровадив надзвичайний стан в країні, окрім курдських регіонів на півночі Іраку. У місті Хадіта, внаслідок нападів іракських повстанців, загинуло 30 поліцейських. Напади на сили безпеки тривають в місті вже другий день. Тим часом британські війська розпочали акцію проти повстанців напередодні військових дій американських сил у місті Фалуджі. Сотні вояків з британського батальйону „Блек Воч" заблокували головний міст через річку Евфрат, щоб не дати можливости повстанцям перевозити зброю.

Остаточне рішення щодо початку акції у Фалуджі схвалив 7 листопада прем'єр іракського тимчасового уряду Іяд Алаві.

В ночі з 7 на 8 листопада тривали бомбардування та артилерійські обстріли іракського міста Фалуджа і встановили контролю над двома ключовими мостами через Евфрат. Місто атакують з усіх боків, з повітря і з суші. Приблизно 10 тисяч американських і іракських військ ведуть наступ на твердиню повстанців – місто Фалуджа. Вночі небо над містом не вщухає канонада. В одному з американських підрозділів, кореспондент який повідомляв в умовах військових обмежень, сказав, що бої у Фалуджі – дуже запеклі. Американські війська вже захопили головну залізничну станцію міста. Готуючись до наступу, війська перебрали також контролю над найбільшою лікарнею Фалуджі. Американські офіційні представники кажуть, що справжні бої почнуться щойно тоді, коли війська увійдуть до самого міста на східньому березі річки. Сотні іракських вояків готувалися до ве-

(Закінчення на стор. 3)

В. Ющенко переміг у першій турі виборів, але не набрав більше 50 відсотків голосів

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 10 листопада на засіданні Центральної виборчої комісії (ЦВК) в Києві її голова Сергій Ківалов оголосив, що кандидат у президенти Віктор Ющенко переміг у першій турі виборів 31 жовтня, випередивши свого основного суперника Віктора Януковича на 0.55 відс. голосів виборців. В перші дні після виборів, 31 жовтня, ЦВК оголосила, що В. Янукович випередив В. Ющенка, але підрахунок голосів не був остаточним.

Згідно з підрахунками ЦВК, оголошеними 10 листопада, за В. Ющенка проголосувало 39.87 відс. (11 млн. 125 тис. 395 виборців), за В. Януковича – 39.32 відс. (10 млн. 969 тис. 579 виборців). Загалом голосувало 27,897,559 осіб. Згідно закону про вибори, коли жоден з кандидатів не набрав більше 50 відс. можливих голосів, призначається друга тура виборів, до якої виходять два претенденти, які набрали найбільшу кількість голосів.

ЦВК призначила другу туру виборів президента України на 21 листопада. За таке рішення на засіданні 10 листопада проголосували всі члени комісії. До виборчого бюлетеню другої тури будуть включені прізвища В. Ющенка і В. Януковича як кандидатів у президенти, які, за підсумками голосування у першій турі, набрали найбільшу кількість голосів. ЦВК своїм рішенням затвердила текст повідомлення про результати голосування 31 жовтня.

Повідомлення буде надруковане в газетах „Голос України" та „Урядовий кур'єр". У тексті буде зазначено кількість виборців, які проголосували, кількість громадян, що віддали свої голоси за кожного конкретного кандидата, кількість осіб, які не підтримали жодного з кандидатів, а також кількість бюлетенів, які були визнані недійсними. У повідомленні також будуть міститись прізвища двох кандидатів у президенти, що ви-

(Закінчення на стор. 3)

Призначення Сполучених Штатів Америки

Подаємо скорочений варіант статті Генрі Кісінджера, державного секретаря США в уряді Президента Ричарда Ніксона, надрукований в „Newsweek" (4 листопада 2004). Автор розглядає назрілі стратегічні питання збереження миру в світі і ролі в цьому процесі США і президента Дж. Буша, обраного на другу каденцію. Стаття була перекладена багатьма мовами. Подаємо статтю в перекладі „Свободи".

На цьому тижні виборча кампанія, що гіпнотизувала Америку, закінчилася. Залишаться тільки виклики, що породили цю битву, і залишиться відповідальність за те, щоб з цими викликами впоратися. Жодний інший президент США не зіштовхувався зі завданнями можливого до порівняння маштабу. Це не перебільшення, це карта, яку історія здала нинішній ґенерації. Ніколи раніше не було необхідности вести війну, у якої немає ні лінії фронту, ні географічних меж.

В 1945 році Радянський Союз став загрозою для ґльобальної рівноваги, в той час як війна залишила вакум в Центральній Европі. Але радянський виклик був конкретним. Головні загрози сьогоднішнього дня абстрактні і мобільні. Терор не має постійної адреси, він нападає всюди. В 1940-ві роки розв'язання кризи було цілком ясним, нехай навіть і тяжким: звести оборонну межу в центрі Европи і розробити економічну програму для скорочення розірваности між очікуваннями громадськости і реаліями тих недоліків, що погрожували внутрішній стабільності.

Сьогоднішня загроза нашій безпеці виходить з двох безпрецедентних джерел: це терор, викликаний діями, що до недавнього часу вважалися турботою внутрішніх органів правопорядку, а не міжнародної політики, а також наукові досягнення і розповсюдження зброї масового ураження (ЗМУ), що дозволяють створювати загрозу для виживання країн винятково на території іншої держави. Труман міг покластися на спадщину міжнародної системи. Північноатлантичний альянс зібрав під своїми прапорами західньоевропейських союзників Америки часів Другої світової війни. Новообраному президенту доведеться очолити зусилля з вироблення концепції і, в подальшому, підтримання міжнародної системи, що відбиває нові, революційні обставини. Але сьогодні Сполучені Штати не зможуть впоратися з викликами, що стають перед ними, окрім як в контексті зобов'язання всіх не стояти осторонь.

Всі, хто зацікавлений в майбутньому нашої країни, повинні знайти засіб співробітничати з нами, щоб світ знову побачив, що американці трудяться не тільки на власне добро вдома, але і в співтоваристві націй. Саме цьому призначена моя стаття.

Наступний крок в Іраку

Жодне інше питання більш настійно не вимагає єднання обох політичних партій США, як наступний етап іракської політики. Видима згода між кандидатами відносно хоча б найближчої мети знайшла своє відображення в схваленні доповіді Комісії з розслідування подій 11 вересня 2001 року, в якому відзначається, що тероризм – це засіб, а не політика. Головний ворог – це радикальна, фундаменталістська, войовнича гілка ісляму, що ставить своєю метою повалення помірних іслямських урядів і руйнування всіх інших суспільств, що, на її думку, заважають їй відтворити іслямський халіфат. З цієї причини багато суспільств, що наразилися на сумніви щодо американського втручання в Іраку, тим не менше, зацікавлені в успіхові Америки. Якщо в Багдаді з'явиться радикальний уряд, тому що Сполучені Штати зазнають поразки або виснажаться від зусиль наодинці зі злом, а тим більше, якщо Ірак зануриться у хаос терору, весь іслямський світ буде охоплений заворушеннями. Помірні уряди впадуть або стануть боротися за своє існування; країни зі значними іслямськими меншинами, такі, як Індія, Росія і Філіпіни, зіштовхнуться з усе зростаючими викликами. Тероризм пошириться по всій Европі. Виклики Америці багаторазово помножаться.

Сьогодні Сполучені Штати виступають в ролі ґаранта ґльобальної стабільностиі. Але таке однобоке функціонування не може довго тривати. Іншим країнам потрібно в їх же інтересах прийняти участь хоча б у вирішенні завдань політичного і економічного відновлення Іраку. Не можна скоротити шлях, оминувши відновлення безпеки в Іраку, особливо в районах, що перетворилися в притулок для терористів - це імператива. Жодну партизанську війну неможливо виграти, якщо терпимо ставитися до сховища повстанців. У В'єтнамі було потрібно куди більше часу, щоб зробити частини і підрозділи охорони правопорядку боєздатними, ніж просто виконати вимоги та настанови з бойової підготовки. Ефективність іракських сил буде залежати не тільки від їхньої військової підготовлености, але і від рівня внутрішньої леґітимности, якої вдасться добитися іракським інститутам влади, що народжуються.

Перші загальнонаціональні вибори в Іраку, заплановані на кінець січня, потрібно розглядати не як кульмінацію, але як перше досягнення на шляху Іраку до самоврядування. Демократія на Заході розви-

(Закінчення на стор. 20)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Літак „Мрія" увійшов до Книги рекордів Ґінеса

КИЇВ. – Знаменитий український транспортний літак Ан-225 „Мрія" (злітна вага 640860 кілограмів)побив усі рекорди з перевезення великогабаритних вантажів і увійшов до Книги рекордів Ґінеса, повідомили 9 листопада в прес-службі АНТК ім. Антонова з посиланням на офіційні дані Міжнародної авіяційної федерації (FAI). Більш того, ця організація зареєструвала ще шість світових авіяційних рекордів, встановлених 16, 18 і 19 червня 2004 року на літаку Ан-225 під час комерційного лету з перевезення із Праги до Ташкенту великогабаритного вантажу. За даними федерації, зокрема зареєстровано рекорди швидкости в двох клясах транспортних турбореактивних літаків. Швидкість Ан-225 становила 693 кілометри за годину. Отже, на рахунку Ан-225 240 світових авіяційних рекордів.

А. Торопчин – командувач повітряних сил ЗСУ

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма призначив генерал-лейтенанта Анатолія Торопчина головнокомандувачем Повітряних збройних сил України, повідомили 9 листопада у прес-службі Президента. Генерал-лейтенант Анатолій Торопчин з 26 грудня 2001 року був головнокомандувачем Військ протиповітряної оборони ЗСУ. 23 червня Президент Л. Кучма підписав Закон, згідно якого замість Військово-повітряних сил і Військ протиповітряної оборони утворюється один вид військ – Повітряні сили. Таким чином, у ЗСУ діють три роди військ замість чотирьох – повітряні, сухопутні і військово-морські сили.

Співпраця ВМС України та США в Европі

СЕВАСТОПОЛЬ. – Підписано протокол про наміри у галузі військового співробітництва між командуванням ВМС України та командуванням ВМС США в Европі на 2005-2006 роки. Як повідомив 9 листопада прес-центр фльоти, це стало результатом триденних штабних переговорів між делегаціями командування українського та американського військово-морських відомств. За словами керівника американської делегації контр-адмірала Роберта Кларка, штаби обох фльотів добре підготувалися до цієї зустрічі і переговори були досить продуктивними. На засіданнях розглядалися перспективні напрямки співробітництва та оборонного плянування обох фльотів. Також обговорювались питання щодо проведення навчань морської піхоти ВМС України і США „Щит миру", які відбудуться на території України у 2005-му році і навчань „Сі бріз -2006" у Середземному морі. Українську делегацію на переговорах очолював контр-адмірал Ілля Чалий.

Численнішими будуть польські спостерігачі

КРАКІВ, Польща. – Польща збільшить кількість своїх спостерігачів під час другої тури виборів Президента України, заявив в Кракові 9 листопада міністер закордонних справ Польщі Влодзімєж Цімошевіч. Він наголосив, що Варшава упродовж багатьох років проводить активну політику стосовно України. Міністер зазначив, що завдяки зусиллям Польщі країни Вишеградської групи направили на українські вибори своїх спостерігачів, а Рада Европи 5 листопада ухвалила заяву щодо ситуації з президентськими виборами в Україні. В. Цімошевіч висловив сподівання, що в другій турі українці зможуть вибрати того кандидата, якого хочуть насправді. При цьому керівник польського зовнішньополітичного відомства додав, що для вільного вибору необхідне рівне ставлення до кандидатів з боку засобів масової інформації.

Українська емігрантка стала лавреатом французької літературної премії

ПАРИЖ. – У Франції 9 листопада стали відомі лавреати двох престижних літературних премій. Відому на весь світ Гонкурівську премію у 2004 році одержав 32-річний Лоран Годе за роман „Сонце Скорта". На думку літературних оглядачів, головною несподіванкою Гонкурівської премії виявилася не особа лавреата, а той факт, що роман „Сонце Скорта" опублікувало маловідоме видавництво „Акт сюд". Цей факт не перешкодив видавництву продати вже більш ніж 80 тисяч примірників книги, що для Франції є дуже високим показником. Своєрідну несподіванку цього року піднесло і журі іншої відомої літературної премії – „Ренодо". Вперше в історії цю премію, що вважається другою за престижністю, було присуджено покійному авторові. Лавреатом стала Ірен Неміровська, українка за походженням, яка свого часу емігрувала до Франції, а в 1942 році загинула в нацистському концтаборі Авшвіці. Роман „Французька сюїта", написаний І. Неміровська на початку Другої світової війни і який розповідає про тяготи і біди людей, які опинилися на окупованих німецями територіях, був опублікований тільки у вересні цього року.

В. Янукович може стати єдиним у світі „бандитом-президентом"

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України не знайшло в інших країнах світу „чинних монархів, президентів чи прем'єр-міністрів", які б мали судимості за кримінальні злочини. Про це йдеться у відповіді міністра закордонних справ Костянтина Грищенка від 4 листопада на відповідний запит депутата Юрія Павленка. Як повідомив К. Грищенко, МЗС „проаналізувало офіційні джерела, що містять біографічні дані чинного керівництва чужоземних держав, зокрема Европи – офіційні веб-сторінки керівників держав і урядів, коронованих осіб, офіційні друковані видання тощо. „У таких біографічних відомостях, що мають офіційний і публічний характер та здебільшого виразне „PR" - навантаження, не згадується можливість скоєння кримінальних злочинів, погашених чи скасованих кримінальних справ чинними монархами, президентами чи прем'єр-міністрами", – йдеться у відповіді К. Грищенка. Коментуючи відповідь К. Грищенка, Ю. Павленко зазначив, що „якщо з якогось дива президентські вибори виграє Віктор Янукович, то Україна ризикує стати унікальною і єдиною державою у світі, першою особою якої буде колишній кримінальний злочинець. Не виключено, що це може закінчитись для нас міжнародною ізоляцією".

Відсвяткували річницю Буковинського народного віча

ЧЕРНІВЦІ. – 3 листопада відбулися урочистості з нагоди 86-ої річниці Буковинського народного віча. Саме стільки літ минуло з часу, коли буковинці вголос заявили про необхідність будувати єдину неподільну соборну незалежну Україну. Голова Чернівецької обласної державної адміністрації Михайло Романів назвав 3 листопада 1918 року днем, що відіграв важливу ролю у непростому процесі державотворення. Безперечно, що події, які відбувалися вісімдесят шість років тому, із кожним днем чіткіше і повніше усвідомлюються сучасниками. І ми з гордістю констатуємо той факт, що основоположний акт українського державотворення, схвалений Буковинським народним вічем, посів гідне місце серед документів національного відродження. Квіти лягли до пам'ятників Тарасові Шевченкові, Ользі Кобилянській, до Пам'ятної дошки, встановленої у Чернівцях на місці проведення Буковинського віча.

Боснія розслідує торгівлю людьми після смерті українки

САРАЄВО, Боснія-Герцеговина. – Прокуратура Боснії-Герцеговини 9 листопада оголосила маштабне розслідування діяльности перемитників людьми по тому, як у тій країні від СНІДу померла українська громадянка. Тіло українки, яку на Балканах примушували працювати в секс-індустрії, перебуває в моргу міста Мостар. Серед її колишніх клієнтів поширилася паніка, коли стало відомо, що українка померла від СНІДу. Місцева влада Мостару закликала тих чоловіків пройти перевірки на наявність вірусу імунодефіциту людини. Перевірку проводять також у Сербії, де українка жила перед приїздом до Боснії. Міжнародні правозахисні організації кажуть, що тисячі жінок зі Східньої Европи потрапляють у пастки перемитників людьми, які під приводом працевлаштування на Заході продають їх у сексуальне рабство.

Відбулася презентація альбому Руслани

КИЇВ. – Презентація альбому української співачки Руслани, випущеного відомою бельгійською музичною фірмою ЕМІ, відбулася 6 листопада у приміщенні Посольства України в Бельгії. Вітаючи українську співачку, посол України в Бельгії Володимир Хандогій відзначив, що Бельгія активно підтримувала Руслану на пісенному конкурсі „Евробачення". Він підкреслив, що творчість Руслани набуває все більшої популярности, що є свідченням інтересу бельгійської громадськости до України та її культурного потенціялу. Під час прес-конференції Руслана поділилася своїми творчими плянами, відповіла на запитання та дала інтерв'ю бельгійському телебаченню.

Журналісти „5 каналу" припинили голодування

КИЇВ. – Працівники „5 каналу" українського телебачення 2 листопада припинили голодування, розпочате минулого тижня, заявивши, що головні вимоги голодуючих були задоволені. Зокрема „5 канал" отримав судову ухвалу, яка офіційно скасовує арешт його банківських рахунків у зв'язку з позовом депутата Володимира Сівковича. Директор „5 каналу" Владислав Лісовський сказав, що канал переміг. Невирішеною залишається проблема з ліцензією для мовлення „5 каналу" у Києві. Тим часом Міжнародна Федерація журналістів виступила на захист свободи слова та проти цензури і залякування журналістів в Україні. Оприлюднена заява, проголошує, що „журналісти світу підтримуть тих 200 сміливців, які воюють проти залякування та цензури на українських виборах". Мова йде про підтримку виступу близько двохсот журналістів провідних телеканалів, які публічно виступили проти утисків.

Українські меблі поїхали на виставку в США

КИЇВ. – 14 жовтня в місті Гай-Пойнт (штат Північна Каролайна, США) розпочалася одна з найбільших міжнародних виставок меблів і товарів для жител. Двічі на рік – в квітні та жовтні – виробники та оптові покупці меблів і товарів для дому збираються у сучасному виставковому центрі на спеціяльному заході, де представники провідних спеціялізованих мереж Америки мають можливість укласти з виробниками контракти на постачання найбільш перспективних та конкурентноздатних зразків. Три українські підприємства представлятимуть продукцію в Гай-Пойнті – „меблевій столиці світу" – вперше. Вироби Попаснянського скляного заводу і Світловодського заводу „Скло", а також каталоги меблів голдінґу „арт-Метал Фурнітура" поїхали на виставку вперше. Ціль участи у виставці – вивчення особливостей попиту на таку продукцію, оцінка можливостей для виходу на американський ринок. Найбільша в своїй галузі міжнародна виставка в Гай- Пойнті збирає учасників з 50 штатів Америки і більш ніж 100 країн світу.

Рівненська мінеральна вода визнана кращою в Україні

РІВНЕ. – 27 жовтня Асамблея трудових кіл України присудила загальнонаціональну відзнаку „Вища проба якости" мінеральній воді „Червона калина", що розливається із свердловини у селі Жобрин (Рівненський район Рівненської области) та визнала її кращою в Україні. Концентрація солей у цій воді доволі значна, тому у первинному вигляді її вживають лише з лікувальною метою. Щоб вода була придатна для пиття, її розбавляють водою високої якости з інших свердловин. Мінеральна вода належить до типу всесвітньо визнаної „Миргородської" і добувається на глибині 750 м.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Дорогі громадяни України!

УНСоюз підтримує демократичні вибори в Україні і закликає всіх взяти участь в другій турі!

Доля Батьківщини в наших руках!

В. Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

йшли до другої тури, і надрукована дата проведення другої тури голосування. ЦВК також затвердила Календарний плян основних організаційних заходів з підготовки і проведення 21 листопада повторного голосування. Зараз комісія розглядає питання про форму виборчих документів, протоколів дільничих комісій, протоколів тервиборчкомів про підсумки повторного голосування тощо.

Закінчення першої тури президентських виборів в Україні поклало край здогадам та припущенням кандидатів про їх реальну підтримку. І хоча офіційне оголошення результатів затягнулось через „складні" умови підрахунку голосів, рівень політичної підтримки кандидатів перетнувся на позначці 39 відс., що, без сумніву, свідчить тільки про одне – рівність.

Умовно рівна кількість поданих голосів за В. Ющенка та В. Януковича загрожує стати серйозною дилемою другої тури, оскільки тепер долю виборів вирішуватимуть поодинокі голоси. Оголошення результатів виборів засвідчило, що відсоток набраних кандидатами голосів не відображає рівності в підтримці у регіонах країни. 39 відс. – це 16 областей, і водночас, 39 відс. – 9 областей. Засади побудови передвиборчої кампанії повинні враховувати політичні особливості всіх регіонів, оскільки потенційному переможцю необхідно мати мінімальну підтримку в кожному куточку держави. В перспективі може постати питання легітимности щодо можливого перебування на посаді президента В. Януковича, оскільки перемога тільки в третині регіонів країни, і повна поразка в інших, зробила б його президентом тільки цієї меншої частини. А що робити мешканцям західніх областей у випадку перемоги провладного кандидата? Зрештою, прем'єр так і не відвідав Львів, щоб довести припустимість своєї перемоги, хоча після „теракту" в Івано-Франківську це можна пояснити міркуваннями безпеки. Схоже, що у штабі кандидата Януковича недооцінюють рівень політичної активности західньої України, де, очевидно, варіянт – „змиряться" – не пройде. Дилема українського вибору в територіяльному контексті, вважає експерт Віктор Андрусів з „Політичної України", Львів, полягає в тому, що менша кількість областей вирішує долю більшости.

Спостерігачі Заходу відзначили тотальну інформаційну атаку на Віктора Ющенка, а також залякування виборців „нашизмом" та Америкою. Певний успіх подібних кроків вказує на різний рівень розвитку політичної свідомости в різних регіонах країни – на заході він вищий. За таких обставин, 39 відс. підтримки прем'єра, скоріше за все, є наслідком володіння адмінресурсом.

Очевидно, що протягом короткого терміну до другої тури кандидати спробують підвищити отримані відсотки довіри. І якщо провідник опозиції робитиме це шляхом розширення поля свого електорату, як наприклад, домовленістю з О. Морозом і А. Кінахом, то кандидат від влади збільшуватиме резерв адмінресурсу. Водночас, якщо результат Віктора Януковича був досягнутий без очевидних фактів фальсифікації та порушень, то разом з ними „натягнути" ще 10 відс. цілком реально. Політична підтримка В. Ющенка, на жаль, не була настільки великою, як того очікували, разом з цим адмінресурс та інформаційні маніпуляції виявились надзвичайно ефективними. В політичному контексті дилема українського вибору полягає в тому, що влада, яка фактично представляє меншість, володіє достатньої кількістю ресурсів для отримання перемоги.

Протистояння та розкол в українському суспільстві загострюються. Клин, вбитий владою в цілісність українського народу, поступово дає свої тріщини. Галичанину важко буде визнати перемогу подвійного громадянства та другої державної мови російської, як і мешканцям Донецька – перемогу „нашиста" та Америки. Занадто великим є відсоток переможених у випадку перемоги конкретного кандидата, що, безперечно, ставить під сумнів мирне визнання результатів голосування. Фактична рівність за підсумками першого туру і є дилемою українського вибору.

Л. Хм.

Наступ...

(Закінчення зі стор. 1)

ликої ролі в цій акції, навчаючись разом з морськими піхотинцями США. Всі доступи до Фалуджі перекрито.

Звертаючись до іракських вояків перед акцією, командувач морських піхотинців генерал Джон Сетлер підкреслив, що наступ на Фалуджу не зупинити. „Ви – майбутнє вашої країни, і ми пишаємося тим, що ми – складова цього майбутнього. Ви виявили воїнський дух під час наших спільних навчань, а тепер ми всі з цим духом підемо до бою, щоб повернути Фалуджу її мешканцям. Вас не зупинять", – підкреслив генерал Дж. Сетлер.

Секретар Департаменту оборони США Доналд Рамсфелд заявив, що акція у Фалуджі буде тривалою, але її буде доведено до кінця. Промовляючи 9 листопада в Пентагоні, Д. Рамсфелд сказав: „Жоден уряд не може дозволити терористам і чужоземним бійцям використовувати його країну для нападів на його громадян, на уряд, для залякування іракського народу. Успіх у Фалуджі завдасть удару по терористах у країні, віддалить Ірак від майбутнього насильства і наблизить його до свободи і можливостей для всіх іракців".

Водночас речники шиїтського клерика Моктади аль-Садра назвали напад на Фалуджу нападом на всіх іракців і закликали сили безпеки Іраку не брати участи в акції американських сил.

Голова комітету мешканців Фалуджі, який вів переговори з перехідним іракським урядом перед початком наступу, раніше розповів, що американські та іракські сили перекрили всі дороги до міста і відрізали постачання води та електроенергії.

Тим часом іракські повстанці в минулі два дні завдали скоординованих ударів у прилеглих до Фалуджі районах, унаслідок чого загинули понад 60 осіб. Ці напади мали на меті послабити тиск американців на Фалуджу.

У наступі на Фалуджу американська авіяція продовжує бомбардувати можливі позиції повстанців. Тривають інтенсивні вуличні бої Досі зайнято майже 70 відсотків міста. Військове командування наступаючих зазначає, що боротьба за Фалуджу триватиме ще декілька днів. Досі у наступі загинуло 10 американських і двох іракських вояків.

Число американських військових, які загинули в Іраку з початку війни, досягло 1 тис. 127 осіб. З них жертвами так званого „ворожого вогню" стали 865 вояків. Серед загиблих – троє цивільних співробітників, які працювали за контрактом на Міністерство оборони США. Жертвами військових дій стали також 145 чужоземних військовослужбовців. Серед них громадяни Великої Британії, Італії, Еспанії, Польщі, Болгарії, України, Словаччини, Таїланду, Данії, Сальвадору, Естонії, Угорщини, Латвії та Голяндії.

Х.В.-Ф.

З хроніки передвиборчої кампанії

Десятки тисяч на підтримку В. Ющенка у Києві

КИЇВ. – Десятки тисяч прибічників В. Ющенка 6 листопада зібралися на Майдані незалежности у центрі Києва. Самі організатори говорять про кількість учасників акції „Народ не здолати" – понад 100 000, тоді як правоохоронці називають цифру – 50 000. Посадник Києва Олександер Омельченко раніше погрожував забороною проведення акції, але місцевий суд виніс рішення на користь опозиції. На вічу виступив В. Ющенко, який повідомив про намір підписати 8 листопада угоду з провідником Партії підприємців та промисловців України, Анатолієм Кінахом. На вічу також відбувся „рок-концерт" за участи провідних українських гуртів. Тим часом, представник кандидата у президенти Віктора Януковича Степан Гавриш звинуватив опозицію у масових фальсифікаціях у першій турі виборів у низці регіонів. Зокрема, за його словами, у західніх областях України кількість фальсифікованих голосів на користь В. Ющенка може сягати 1 мільйона.

В. Ющенко і А. Кінах підписали угоду про підтримку

КИЇВ. – Коаліція „Сила народу" та партія промисловців і підприємців України уклали політичну угоду про підтримку в другій турі президентських виборів опозиційного кандидата в президенти Віктора Ющенка. В. Ющенко підписав угоду з колишнім прем'єр-міністром, а нині головою ППУ Анатолієм Кінахом, який очолював уряд до 2002 року, заступивши на цій посаді В. Ющенка. Після відставки А. Кінаха Кабінет міністрів очолив В. Янукович. 6 листопада рішення підтримати В. Ющенка ухвалили соціялісти на чолі з провідником партії Олександром Морозом. О. Мороз відразу після підписання угоди взяв участь у вічу В. Ющенка в Києві. Наталя Вітренко заявила, що буде підтримувати в другій турі провладного кандидата В. Януковича.

Державна дума Росії почала працювати на В. Януковича

МОСКВА. – У Державній думі створено робочу групу для обговорення угоди про подвійне громадянство між Росією й Україною, повідомив 9 листопада голова Держдуми Борис Гризлов. У той же час, керівник прес-служби МЗС України Маркіян Лубківський повідомив 9 листопада, що Міністерство закордонних справ України не отримувало від російської сторони проєкт угоди про подвійне громадянство. Він додав, що зараз це питання не лежить у площині практичного опрацювання і у МЗС не розглядається та наголосив, що в разі, якщо проєкт документу надійде до МЗС, „ми будемо діяти відповідно до Конституції України, чинного законодавства, у контексті загальновизнаних норм міжнародного права". З ідеєю впровадження подвійного громадянства виступає В. Янукович. Для впровадження подвійного громадянства необхідно вносити зміни до Конституції України, за що повинні проголосувати як мінімум 300 народних депутатів.

АМЕРИКА І СВІТ

Німці святкують 15-річчя падіння Берлінського муру

БЕРЛІН. – У Німеччині 9 листопада відбулися церемонії на відзначення 15-ої річниці падіння Берлінської стіни, яка була потужним символом „холодної війни". Падіння Берлінського муру призвело до краху режиму Східньої Німеччини і возз'єднання двох частин країни. З нагоди роковин возз'єднання канцлер Німеччини Ґергард Шродер сказав, що 9 листопада 1989 року стало тріюмфом свободи і демократії, коли східні німці подолали негуманну диктатуру. Однак об'єднана Німеччина не завжди постає єдиною, бо колишній комуністичний схід країни економічно відстає від заходу, незважаючи на значні субсидії.

Стан Ясира Арафата погіршується

ПАРИЖ. – Чільні палестинці, включно з прем'єр-міністром Ахмедом Куреєю, заступником Ясира Арафата Махмудом Абасом і міністером закордонних справ Набіль Шаатом прибули 9 листопада до лікарні в Парижі, де перебуває палестинський провідник. Лікарі, які доглядають за Я. Арафатом, повідомили про погіршення стану його здоров'я. Речник лікарні сказав, що Я. Арафат упав у ще глибшу кому. За його словами, зараз неможливо сказати, чи можна вивести хворого із цього стану. Палестинські провідники вважають, що Суха Арафат, дружина Я. Арафата, навмисне не дає інформації про стан його здоров'я. Вона прилюдно звинуватила палестинське керівництво у бажанні поховати її чоловіка заживо. Палестинські урядовці кажуть, що С. Арафат не уповноважена промовляти від імені палестинців і що їхній провідник не є її приватною власністю.

Чужоземці в білоруських в'язницях

МІНСЬК, Білорусь. – У в'язницях країни відбувають покарання понад тисячу чужоземців, більшість із яких – росіяни, повідомив 9 листопада Департамент виконання покарань МВС республіки. Білоруські спецслужби стверджують, що переважну більшість чужоземців найближчим часом передадуть владі їхніх країн.

Завершилася зустріч Европейського союзу

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Провідники 25 країн ЕС 5 листопада заявили про намір поліпшити взаємини зі Сполученими Штатами після переобрання Президента Джорджа Буша на другий термін. Учасники зустрічі також обговорили ситуацію в Іраку із прем'єр-міністром країни Іядом Алаві. Сам І. Алаві після зустрічі зазначив: „Европа завжди підтримувала нас, вона з нами і сьогодні. Звісно, погляди у европейських країн на Ірак різні. Але ми дивимося у майбутнє і не хочемо озиратися назад. Ми прагнемо конструктивного діялогу, який забезпечить стабільність та мир у регіоні. Ми прагнемо, щоб сили коаліції та дружні країни допомагали нам і до виборів, і під час виборів, і після виборів". Очікується, що Евросоюз додатково виділить 16 із половиною мільйонів евро на проведення загальних виборів у Іраку. Провідники країн Европейського Союзу на зустрічі у Брюселі скритикували президентські вибори в Україні та закликали зробити все можливе для забезпечення чесности та відкритости у другій турі.

Президент Росії В. Путін підписав Кіотський протокол

МОСКВА. –Російський президент Володимир Путін підписав Кіотський протокол про кліматичні зміни, внаслідок чого договір про боротьбу з глобальним потеплінням зможе набрати силу наступного року. Для введення в дію Кіотського протоколу потрібне його схвалення країнами, які викидають в атмосферу 55 відсотків так званих парникових газів. Для Росії Кіото є радше політичною, а не екологічною справою. Президент В. Путін погодився підтримати угоду лише після того, як европейські керівники запропонували підтримку Росії у вступі до Світової організації торгівлі. Але які б не були мотиви, ратифікація у Москві врятувала протокол. Понад 100 країн вже приєдналися до нього, зобов'язавшись скоротити викиди парникових газів. Але після того, як Америка відмовилася, заявивши, що втілення угоди надто коштовне, підтримка Росії, як великого забруднювача, стала вирішальною для його введення в дію. Обидві палати російського парляменту минулого місяця ратифікували договір. Москва вагалася кілька років, побоюючись за економічні наслідки, але тепер Кіотський протокол за кілька місяців може стати реальністю.

Грузія збільшить свій контингент в Іраку

ВАШІНҐТОН. – США повідомили 5 листопада про згоду Грузії значно збільшити чисельність її контингенту в Іраку напередодні проведення призначених на січень виборів у тій країні. Грузинські підрозділи допомагатимуть забезпечувати захист представників ООН. Державний департамент США тепло привітав рішення Грузії збільшити її контингент на майже 700 вояків на додаток до 150, які вже перебувають в Іраку. США забезпечать додатковий вишкіл війська Грузії. Минулого місяця Вашінгтон передав Грузії військового спорядження на мільйон долярів.

В Арктиці меншає криги

ЛОНДОН. – Науковці застерігають, що потеплішання в Арктиці відбувається вдвічі швидше, ніж на решті плянети, і десь 2050 року крига в Північному Льодовитому океані може почати повністю зникати влітку. За останні 30 років товщина криги в деяких регіонах Арктики зменшилася наполовину, а його площа – на 10 відсотків. Наприкінці цього сторіччя у результаті танення материкової криги рівень води в океані може зрости майже на пів метра.

За матеріялами ЗМІ

Президент Дж. Буш виклав програму

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У США 3 листопада перед полуднем, оголошено висліди виборів, котрими визнано переобрання Президента Джорджа Буша на другий термін. Зваживши гостроту та суворість пройденої передвиборчої кампанії, треба підкреслити, що переможцеві дісталися роз'єднані країна та її народ. Нація роз'єднана питаннями свого місця в світі, у своїх підставових вартостях та в майбутньому напрямку країни.

Спостерігачі твердять, що Дж. Буш став більш самопевним, бо ця перемога на другий термін була чіткою і без будь-яких незясованих питань, як це трапилось під час його першого обрання Президентом у 2000 році. Саме ця неясність тоді, робила його непевним і не переконаним у своїх починах. Теперішня перемога, будуючо вплинула на його особисту психіку, переконання у власну спроможність правити країною та надати їй потрібного напрямку.

Промовляючи 3 листопада після полудня у Вашінгтоні з нагоди переобрання, Президент Джордж Буш зазначив, що з покірністю приймає довіру виборців-громадян. Він пообіцяв зробити все, аби домогтися підтримки і довіри людей, які голосували за сенатора Дж. Кері: „Сьогодні я хотів би звернутися до кожного, хто голосував за мого суперника – щоб зробити нашу країну сильнішою і кращою, мені потрібна ваша підтримка. І я працюватиму над тим, щоб її здобути. Я зроблю усе можливе, щоб заслужити вашу довіру... Коли ми єднаємося і працюємо разом, велич Америки є безмежною". У свою чергу Дж. Кері, промовляючи раніше у Бостоні, заявив, що він і так само Дж. Буш прагне залагодження розбіжностей у суспільстві. Однак, він закликав демократів зберігти відданість ідеалам, які вони обстоювали у перебігу виборчої кампанії.

Говорячи про майбутні напрямки своєї політики, Дж. Буш зазначив, що Америка входить у новий період надії та поступу – в економіці, освіті, соціяльному забезпеченні тощо.

Щодо зовнішньої політики, то Америка надаватиме допомогу молодим демократіям Афганістану та Іраку, що дасть змогу військовослужбовцям США з честю повернутися додому. Він також зазначив, що США разом з союзниками і надалі вестимуть війну проти терору.

Виборами американського президента зацікавлений увесь світ, що пильно стежив за їх вислідами, тому зрозуміло, що керівники багатьох держав світу привітали Президента Дж. Буша з перемогою. Його найближчий союзник, британський прем'єр-міністер Тоні Блейр пообіцяв і надалі співпрацювати з ним у війні проти терору, однак наголосив на необхідності відродження мирного процесу на Близькому Сході. Президент Франції Жак Ширак висловив сподівання на те, що другий термін перебування при владі Президента Дж. Буша дасть можливість для зміцнення трансатлантичного партнерства. Президент Росії В. Путін зазначив, що американський народ не дозволив себе залякати і ухвалив найрозумніше рішення. Президент Польщі Александер Квасьнєвський наголосив на тому, що наступні чотири роки перебування при владі Дж. Буша будуть сприятливими і для Польщі.

Президент України Леонід Кучма також привітав Президента США Дж.Буша з перемогою, заявляючи: „Упевнений, що під Вашим дієвим керівництвом США і надалі будуть світовим провідником, який стоїть на варті миру, стабільности та демократії." Він висловив переконання, що Україна була і залишатиметься надійним стратегічним партнером Америки. „Вірю, що другий термін Вашого президентства стане часом нового етапу розбудови конструктивного українсько-американського співробітництва...". Л. Кучма висловив переконання, що „дружба, відкритість та високий рівень взаєморозуміння – це той базовий елемент, на який мають спиратися державні інституції України та США".

Спостерігачі у Вашінгтоні зазначають, що варто очікувати нових змін в кабінеті. Досі пішов з посади секретар Департаменту юстиції генеральний прокурор Джон Ашкрофт, якого правозахисники критикували за утримання полонених без суду і слідства. Зрезигнував також секретар Департаменту торгівлі Дон Еванс. Це перші залишення посад в уряді після президентських виборів 2 листопада. Речник Білого Дому повідомив, що Президент Дж. Буш прийняв обидві резигнації.

Після триденного відпочинку у „Кемп Дейвид", відпочинковій оселі американських президентів, Президент Дж. Буш повертається до праці в Білому Домі повний енергії та з рішучістю промощувати дорогу своїм двом головним напрямним. Найперше він хоче переконати країну, що насправді існує можливість його республіканському урядові розв'язати в країні проблеми убогости та освіти у великих містах країни. У зовнішній політиці Дж. Буш рішуче хоче довести, що ростити демократію на Близькому сході не є наївністю, але можливістю. Такі, та їм подібні справи легше здійснювати Президентові, обраному на другий термін. Цим разом він вже запізнаний з усіми політичними ходами та має можливість їм протидіяти. Все ж таки Дж. Буш має перед собою великі клопоти з його таки власних діянь. Мабуть, найбільш пекучою проблемою, є відтягнення військ з Іраку та досить коштовного пляну перебудови Соціяльного забезпечення. Крім того, зі захворюванням Головного судді Віліяма Ренквіста збільшуться можливість номінувати нового суддю до Верховного суду країни, що само в собі не буде легким завданням. На все це потрібно частинної згоди демократів, яка, напевно, не буде легкою, незважаючи на те, що Президент відразу після переобрання звернувся до них за співпрацею.

Президент і його дорадники свідомі складних історичних фактів у другій каденції переобраних президентів. Річард Ніксон мусів залишити посаду Президента через скандал „Вотергейту", Роналд Рейґен мав скандал „Іран-контра", Била Клінтона обвинувачено за негідні стосунки з Монікою Левінською, Линдон Джонсон мав В'єтнам. Зваживши все, Президент Дж. Буш у своїй другій каденції, щоб не стати ще одним тяжким же прикладом в історії мусить якнайшвидше подолати та вирішити взяті на себе обов'язки.

Х.В.-Ф.

Демократія в Україні перемогла!

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Україна не перестає дивувати. Ба більше: Україна не перестає пантеличити. Ну вже з півтора десятка років прерізні знавці, експерти, аналітики, всезнайки передбачають всілякі катаклізми на цій частині світу – на цій окраїні, на цьому перехресті, на стратегічно-важливому пункті Европи, і все якось не виходить.

Пишу це тиждень після закінчення першої тури виборів нового президента України, коли остаточні результати голосування мені ще не відомі. Але мені ніяково критично ставитись до цього явища, бо пригадую як кілька років тому, наша столиця, Вашінгтон, три (3) тижні підраховувала голоси міських виборів, а населення Вашінгтону всього 600 тисяч і тільки яких 30 відсотків громадян, як звичайно, голосували. Тим часом виборців в Україні десятки мільйонів і 70 відсотків з них 31 жовтня пішли до виборчих дільниць. А про те, як довго Сполучені Штати і світ чекали на остаточні результати виборів американського президента 2000 року вже й пісні складали.

Я повернувся до Києва 1 листопада, пів доби після закриття виборчих дільниць в Україні і що гостро вразило по дорозі з Борисполя до Києва – це зовсім спокійний темп життя. Так якби нічого особливого не сталося. Авта їхали або стояли на паркувальних площах біля великих (і ще не так давно незнаних в Україні) „супермаркетів", „мегамаркетів" і „гіпермаркетів", ходили пішоходи, через вікна ресторанів, кав'ярень, салонів краси можна було бачити спокійних відвідувачів. Кіоски пропонували газети, журнали, цигарки, презервативи й „жувачки"... Мушу зізнатись: повертаючись до Києва після майже двохмісячної відсутности, і прочитавши не один десяток інформацій про те, як іде передбачена Президентом Леонідом Кучмою „найбрудніша передвиборна кампанія" в історії України, у мене зародились думки: а що як моєму літаку заборонять посадку в Борисполі? А що як мені уневажнять візу на в'їзд в Україну? (Адже такі речі траплялись у США під час мого перебування там). Нічого подібного. Трохи довше тривала пашпортна контроля в Борисполі, але це тому, що приблизно в той сам час, крім мого літака з Праги, в Борисполі приземлились літаки з Будапешту, Відня, Москви, Амстердаму, тож черги негромадян України були довші.

Правда, я повертався додому повз будинок Центральної Виборчої Комісії (ЦВК) і там, у моїй відсутності, з'явились аж два залізні паркани-огорожі. Дещо оперетково виглядали між парканами завезені туди бронемашини і вантажівки, покриті камуфляжем. Пригадався комічний американський телесеріял 60-70 років „M.A.S.H." про військову медичну частину на Корейській війні. А вже зовсім напроти нашого будинку знаходиться штаб-квартира кандидата у президенти В. Януковича і там світило пусткою. (Зате вже наступного ранку, 2 листопада, під штаб-квартирою стояло стільки чорних „мерседесів", що треба було аж трьох київських „копів", або „даішників" щоб пропускати звичайний рух вулицею Суворова.

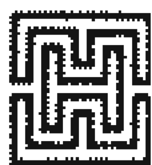
Так, друзі й рідна дружина, які були в Україні в останні тижні до виборів, розповідали про „різні речі", які діялись у зв'язку з виборами. Кампанія, як обіцяв український президент, була брудною. Але ж чи можу я, як той, який голосував у США, заявити що наша була ультрачистою? Зрештою, про велику кількість порушень в українських виборах говорили не тільки міжнародні спостерігачі, але й українські засоби масової інформації писали і говорили про них. До речі, тиск влади на медію мав і позитивний ефект: деякі журналісти сказали „досить" і почали консолідуватись. Деякі залишили свої місця праці, деякі вимогли зниження тиску, деякі саботували інструкції „згори". І що найважливіше – про всі ці заходи можна було довідатись, інформації літали швидкістю електричного струму. Мені хочеться повторити слова колеги Івана Іваницького, який працює в українських ЗМІ ще з часів СССР і активно спостерігав не одні вибори: „Вчора демократія в Україні перемогла!" сказав мені у день мого повернення до Києва.

І справді перемогла, бо ж скільки заходів здійснено, щоб її придушити. Взяти б хоча спробу відкрити чотири сотні виборчих дільниць в Росії. Вони б дали з тону „Made in Russia" бюлетенів за В. Януковича і його перемогу в першій турі. Не вийшло!

Боротьба триває. Захід породжує контрзахід. Наприклад, виборчий закон в Україні не дозволяє агітувати за кандидата у другій турі доти, доки ЦВК офіційно не визнає, хто є кандидатами. Таким чином, доки ЦВК не дала остаточних результатів першої тури виборів (не могла дорахувати 3-4 відсотки голосів) другої передвиборної кампанії не можна починати. Час іде – період між першою і другою туром всього три тижні – і Віктор Ющенко не може починати агітувати виборців, в той час як його опонент з ранку до ночі працює прем'єр-міністром і світиться перед електоратом у засобах масової інформації. Ну і що? В суботу, 6 листопада, столичний Майдан Незалежности був заповнений народом з помаранчевими, ющенківськими кольорами, а з трибуни кандидат В. Ющенко, в товаристві соціяліста О. Мороза, української „Маргарет Тачер" Ю. Тимошенко і керівника свого передвиборного штабу О. Зінченка, закликали народ точно перевірити списки виборців ще до другої тури виборів, бо у списках першої тури було чимало неточностей. При цьому усі вони зазначали, що не кажуть виборцям як голосувати, бо закон про вибори на це ще не дозволяє. Але вони також повідомили, що того ж дня занесли до ЦВК свої дані про результати голосування, щоб допомогти комісії швидше дійти до остаточного висновку.

Вже нині можна сказати, що закарпатець Михайло Рябець виявився кращим попереднім головою ЦВК ніж одесит, родом з Молдови, Сергій Ківалов, бо за всі роки свого керування ЦВК Ря-

(Закінчення на стор. 18)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Европейський виклик у дебатах українських інтелектуалів

Оля Гнатюк

У дискусіях, що їх від початку самостійности до сьогоднішнього дня ведуть українські інтелектуали навколо европейськости української ідентичности, можна виокремити різні стратегії та позиції. Спочатку переважала стратегія легітимізації европейських прагнень і пов'язана з нею риторика „повернення до Европи". Згодом спопуляризовано доволі давню концепцію „України між Сходом і Заходом". У Галичині набула розповсюдження концепція її центрально-европейської належности. Останнім часом вслід за офіційними політиками й інтелектуали дедалі частіше повторюють, що в „Европі нас ніхто не чекає". Мої міркування не є спробою відповіді на запитання „куди ми йдемо", „до кого належимо", чи „звідки прийшли". Це спроба проаналізувати певні концепції, усталені в українській та европейській інтелектуальній історії. Детальніше і прецизніше про це мова – у моїй книжці „Прощання з імперією. Українські дискусії про ідентичність" (польською мовою, 2003).

„Повернення до Европи"

У другій половині 80-их років XX ст. серед українських гуманітаріїв ожила концепція багатомовности української літератури, концепція, що протягом XX ст. неодноразово підносилася дослідниками (згадати б Чижевського, Кравціва та Грабовича; на той час, однак, на ці авторитети важко було послатися, тому посилалися на публікації з 60-их рр. російського медієвіста Голенищева-Кутузова). Відродження цієї концепції принесло численні публікації української поезії та прози XVI-XVII ст. у перекладах з латини та польської мови. Як відомо, новолатинська ренесансна поезія та її польськомовні відповідники є свідченням належности до середземноморської культури, синоніму европейськости, а отже, опублікування цієї поезії та прози є елементом легітимізації европейських прагнень. Після цих видань почали дедалі частіше з'являтися наукові публікації, присвячені саме цьому періодові безпосередньої – як дехто вважав, чи опосередкованої (через Польщу) – як вважали інші – причетности до головного русла европейської культури.

На популярному рівні ця позиція висловлювалася у в'їдливому коментарі до відомого вислову „Петро I прорубав вікно в Европу" – „попередньо замурувавши двері".

Зформулювання тез про одвічну належність України до Европи та її право на повернення до Европи напередодні проголошення самостійности України і деякий час після цього стали „loci communes" в українській публіцистиці, в якій на той час переважали люди культури, котрі належали до генерації шістдесятників. Вживалися серйозні аргументи, але часто використовувалися й чисто риторичні засоби. Одним з них стало нагадування про камінь під Раховом, який нібито має свідчити, що саме там знаходиться центр Европи. Тим часом таких „наріжних европейських каменів" кожна центрально-східньоевропейська нація, яка претендує на европейськість, нараховує принаймні по два на країну (і в кожній знаходяться люди, що вважають наявність такого вимірювального каменя аргументом в користь тези про европейськість тієї чи іншої країни). До девальвації цієї риторики поволі призвело надмірне використання такого типу аргументів, та процеси, що проходили паралельно, зокрема поступове зубожіння суспільства в першій половині 90-их років.

„Україна між Сходом і Заходом"

Концепція української сутности як такої, що зродилася на пограниччі Сходу та Заходу, і що саме ці два річища визначили українську самобутність, виникла на поч. XX ст. – її вперше чітко зформулював у 1923 році В'ячеслав Липинський, згодом, 1938 року, у програмовій промові в польському сеймі надав їй політичного звучання тогочасний сенатор Богдан Лепкий. У післявоєнний період вона відродилася в еміграції, найяскравіше – в Івана Лисяка Рудницького. Її „третє цвітіння" припадає на 90-ті роки, а початок йому дала доповідь Ігора Шевченка на I Конгресі Міжнародної Асоціяції Україністів у Києві в серпні 1990 р. (під саме таким заголовком - „Україна між Сходом і Заходом").

Дискусія навколо цієї концепції розгорнулася на сторінках журналу „Критика", уже після виходу книжки есеїв відомого візантиста (англомовного та українськомовного видань). Під час цієї дисусії стало зрозуміло, що у цю формулу – залежно від схильностей та переконань – вкладається доволі різний зміст.

Крім первісного, так би мовити, ліберально-консервативного, що вбачало у переплетенні культур Сходу та Заходу самоцінність української культури, виявилися ще й інші. Буття між Сходом і За-

(Закінчення на стор. 18)

Про автора: Д-р Оля Гнатюк – польська україністка, перекладач української літератури, працівник Польської Академії наук, професор Варшавського університету. З-поміж її наукових зацікавлень вагому частку займають проблеми рецепції сучасної української літератури в европейському контексті, зокрема непрості перебіги сучасної літератури та культури кінця 80-х – поч. 90-х рр., підсумком цих наукових пошуків є видана у Люблині 2003 року поважна монографія „Прощання з імперією", котра здобула цього року високу нагороду Варшавського університету.

Влада України чинить опір кандидатові опозиції

Посол США в Україні Джон Гербст 3 листопада розкритикував організацію президентських виборів в Україні. „Ми бачили деякі серйозні проблеми, пов'язані з організацією виборів", – сказав він журналістам. Серед проблем, які назвав Дж. Гербст – невідповідність списків виборців, а також виключення з виборчих комісій представників опозиції. Він сказав також, що спостерігачі відзначали факти, коли „особливих ентузіястів з відкріпними талонами перевозили з однієї дільниці на іншу". Ці зауваження дипломата відкривають лише край завіси над велетенською системою махінацій, до яких вдалася нинішня влада України, щоб схилити шалі виборів на користь свого кандидата. До їх числа належить відкриття закордонних виборчих дільниць, яких виявтилося тільки 4 в США, де виборці підтримують В. Ющенка, і 7 – у Придністров'ї, де популярний В. Янукович.

У Дніпропетровську виборчий штаб В. Януковича найняв людей для виїзду на виборчі дільниці Тернопільської области. За 5 днів їм пропонували по 120 долярів. У складі групи були понад 100 робітників, зокрема, з Дніпропетровського металюргійного заводу, студентів, безробітних. Усього до Тернопільської области з Дніпропетровщини було завезено понад 2 тисячі спостерігачів. Перед від'їздом їм видали по 150 гривень на особисті витрати, решту було обіцяно виплатити після повернення. 2 листопада „десантники" марно чекали, що їм виплатять обіцяні гроші. ЦВК повідомила, що в Криму, Дніпропетровській, Донецькій, Одеській, Рівненській, Чернігівській, Черкаській областях кількість підрахованих на виборах голосів перевищувала кількість виданих бюлетенів на 129.5 тис. Свого часу Сталін сказав, що не так важливо, хто і як голосує, а важливо, хто і як рахує. Багатьом не вдалося проголосувати через помилки в списках виборців в написанні прізвищ і дат народження виборців. Коли у Львові територіяльна виборча комісія ч. 117 дозволила виправляти помилки, Центральна виборча комісія скасувала її постанову. Кіровоградська обласна державна адміністрація заборонила друкувати газету „Народне слово" за 2 листопада, де були матеріяли про порушення на виборах президента в Кіровограді. Радіостанція „Голос Америки" зіткнулася з проблемою ретрансляції в Україні: у дні виборів „Голос Америки" зникав з етеру кілька разів: зранку 1 листопада, наприклад, замість звичних позивних. „Голосу Америки" лунав хоровий спів. Президент Національної радіокомпанії України Віктор Набруско висловив побажання „Голосу Америки" більше розповідати про Америку, а менше – про події в Україні.

Голова районної адміністрації Дубновського району Рівненської области Валерій Богуцький подав у відставку після того, як у цьому районі виборці проголосували за В. Ющенка, а В. Янукович 3 листопада заявив, що „люди голосують проти влади там, де місцева влада не справляється зі своїми безпосередніми обов'язками". 2 листопада у Львові, в котельні залізниці, було знайдено 70 тисяч примірників брошури П. Бачука „Спецоперація Ющенко". Керівники залізниці пояснили, що ці брошури знайшов механік котельні десь на Скнилові і привіз для розпалу. 3 листопада співробітники українських і російських спецслужб відвідали Святогірську Лавру Московського патріярхату, де отримали благословення від намісника обителі архимандрита Арсенія.

Ці та інші приклади свідчать про бурхливу діяльність влади, спрямовану проти опозиції і її кандидата. Але виборці мають іншу думку і тому за В. Ющенка проголосувало 11,125,395 осіб, а за В. Януковича – 10,969,579. На адреси В. Ющенка (Київ, Боричев Тік, 22-а або вул. Прорізна, 12) надійшло чимало побажань відновлення його здоров'я. Лікарі кажуть, що загалом міцний організм В. Ющенка впорався із отрутою. Є певні залишкові явища на обличчі. Але, як каже В. Ющенко, „бачили б ви мене місяць тому".

21 листопада має відбутися повторне голосування на виборах президента України. Закордонні українці з надією чекають перемоги кандидата від опозиції В. Ющенка. Але на дільниці прийдуть тільки громадяни України і цього разу вибір вирішальною мірою залежатиме від глибини усвідомлення, що вони вибирають не тільки провідника, а й свій шлях у майбутнє.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510, UNA Fax (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на пiвроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на пiвроку – $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пендзола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про життя, що йде своїм шляхом далі

Ось якось усі ми „пережили" і переговорили висліди виборів в Україні 31 жовтня і тепер чекаємо на повторення їх 21 листопада. І саме тепер є час проаналізувати цю першу „боротьбу" за владу і подумати про другу. Коли говорити із нашими земляками в Україні, то у всіх той самий неспокій, непевність і одне велике питання: „А що буде 21 листопада? Який вислід?".

Здавалося б, що у нас повинен бути такий самий настрій непевности, чи навіть страху, що принесе це друге голосування та який буде вислід. Але чи справді воно так є тут серед нас, що живемо безпечним, спокійним життям, не турбуючись про те, як і що буде завтра? Чи бодай частинно переживаємо неспокій наших близьких там, в Україні?

Здається, немає тут жодної української родини, що не мала б в Україні близьких осіб, як не в родинному колі – так „близьких" почуваннями, друзів, приятелів, знайомих. Усі вони стоять тепер перед невідомим, на яке в більшості не мають впливу, стоять перед, можливо ще гіршими обставинами життя, ніж вони мали досі, а ми, на жаль, не маємо можливости їм допомогти. Журитися з ними, співчувати їм, молитися за них? Підтримувати їх своїми словами чи листами на дусі?

Може, дехто із нас так і робить, та в цей спосіб має почуття, що „ми з ними". Але, переглядаючи сторінки нашої преси в діяспорі, зокрема в США, не можна відчути, що „ми з Вами". Навпаки, здається немов іде „танець на вулькані": оголошення про забави, балі, бенкети, організаційні зустрічі, товариські імпрези і, як звичайно цілий ряд „ювілеїв" більших або менших своїм засягом. Не вірите? Відкрийте будь-яку із діяспорних газет, а побачите, скільки там вже проголошених осінних і карнавалових забав, товариських зустрічей, гостинних і місцевих виступів танечних чи театральних груп, концертів, зібрань, дебютів.

Одне слово – ніяк нам тут не може бути сумно, немає часу „журитися" чи думати про те, що нашим землякам, там, у „нашій" Україні, тепер не до танцю і забави. І що це? Танець на вулькані чи тільки байдужість до подій в Україні?

Чи ті, які в Україні читають нашу „зарубіжну" пресу, оглядаючи численні проголошення забав, карнавалових „дебютів", товариських зустрічей, святочного святкування „Дня подяки" чи 24 грудня не думають із прикрістю про нашу байдужість до їхніх проблем, до їхньої непевности щодо того, яким буде їхнє життя після 21 листопада?

Але, на жаль, так воно в житті і є. Щоб не сталося, які події не розгорталися б сьогодні, завтра чи післязавтра – життя йде дальше своїм звичайним шляхом. А в ньому – і забава, і похорон, і радість, і сум, і усміх і сльозинка. А ми, як і ці події, – у Божих руках.

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про творення відомої пісні

В 33-му числі „Свободи", з 13 серпня ц. р., поміщено надзвичайно цікавий спомин Лесі Храпливої Щур до 110-ліття від дня народження Романа Купчинського – „Співець епохи слави і мужности". Авторка пише: „Варто згадати, що його „Машерують добровольці" стала однією з улюблених бойових пісень 1-ої Української Дивізії, тих, що боролися „за стрілецький звичай", а з маленькою поправкою на „Гей маршують вже повстанці" – співали її залюбки й вояки УПА". Не пригадую собі, хто перший подав інформацію про те, що пісню цю написав для нашої Дивізії Роман Купчинський в 1943 році, перебуваючи в тому часі в Криниці.

Як свідок постання цієї пісні бажаю заявити, що автором її був тодішній командир куреня Дружини Українських Націоналістів „Нахтігаль" Роман Шухевич. Р. Шухевич був надзвичайно релігійною та музично обдарованою людиною. Він дуже переживав, що наші Дружини Українських Націоналістів не мали своєї маршової пісні, на які наші попередники, Усусуси, були такі багаті. Це тому, що у них була своя „Муза" – поети, малярі, музикологи. У нас їх не було, і не було навіть часу на те. Тому як нас повернули з фронту і перевезли до Нойгамеру, до мурованих касарень, у нашому поверховому будинку, в якому розмістились старшини, було фортепіяно, на якому Р. Шухевич декілька вечорів вибумкував арію і укладав слова. Біля нього, бачив я, часто сидів Юрко Лопатинський, який, припускаю, в дечому може йому й допомагав. І тоді там зродилась наша маршова пісня – дитина Р. Шухевича „Машерують добровольці, як колись ішли стрільці". І перший раз залунала ця пісня у вересні 1941 року в Нойгамері.

Отож вояки ДУН співали її ще задовго перед створенням Дивізії „Галичина" та УПА.

Мирослав Кальба,
Ворен, Миш.

Читачі звертаються до „Свободи"

Звідусіль пошта приносить до редакції листи, у яких порушуються дуже різні питання громадського і приватного життя.

Любомира Мичковська з Клівленду звертає увагу на те, що в резолюції XIX Конгресу УККА („Свобода", 8 жовтня) не згадано про бій під Бродами і 60-річчя смерти Олега Ольжича-Кандиби. **Олександер Кобаса** з Віліямстовну, Н. Дж., пише про те, як місцева громада відзначила Службою Божою 45-річчя загибелі С. Бандери.

У Культурному центрі України в Москві, Росія, повідомляє **Інформаційна служба** цього центру, відбулись виставка і концерт з нагоди 60-річчя визволення України з гітлерівської окупації.

Ярослав Стех в статті „Доля України і 300-річчя Полоцької трагедії" розповідає про розправу російського царя Петра І над полоцьким духовенством у 1705 році.

Директор Інституту досліджень діяспори **Ігор Винниченко** з Києва просить закордонну громаду передплатити для цього інституту тижневик „Свобода". Сестра **Дорота Бусовська** з Сестрицтва чину Василя Великого в Пенсильванії інформує про молитовну прощу до Матері Божої, що відбулася 2 жовтня під проводом Митрополита Стефана Сороки.

Осип Орищкевич надіслав статтю з газети „The Star-Ledger" про 15-річного українця Павла Левкова , який захоплюється бігом і долає по 5 миль щодня. Він говорить на трьох мовах і вивчає четверту, любить лещатарство, гірські сходження і завжди веселий.

Ірена Гаджера з Вествілду, Н. Дж., переслала листа від завідувачки бібліотекою в селі Лівчиці. Вона дякує за надіслані з Чикаго книжки, з яких у бібліотеці створено тематичний куточок.

До провідників УПЦ в США адресує свій лист–запитання **Віктор Бабанський** з Ватчунгу, Н. Дж., який не погоджується зі взаєминами між цією Церквою і Константинопільським патріярхом.

Д-р **Анатолій Лисий**, який тепер перебуває в Києві, докладно інформує про перебіг виборів президента України. Дякуємо!

„Як живеться нам в Італії?"

Мені дуже приємно, що редакція „Свободи" відгукнулась на мою листівку, розповіла про життя українських заробітчан в Італії. Пробувши вдома півроку з моїми дітьми, я знову повернулася на Сардинію.

Як вдома? Звичайно, добре. Якою б не була твоя домівка – це завжди є твоя домівка, з твоїми спогадами, твоїм корінням, друзями, з твоїм життям. Мені вже 46-ий рік – вік поглядає на захід сонця. Шкода, що життя таке коротке. Я завжди дякую Богові за дароване мені, здоров'я, благополуччя моє і моїх дітей, але майже це все оцінюється розлукою з дітьми.

Сьогодні я можу сказати, що я одна не з 4-ох мільйонів, а з 7-ми. Саме таке число заробітчан за кордоном подали газети в Україні. Керівництво наше начебто і піклується про добробут свого народу, але чомусь життя йде з гори на долину. Скажіть, чи можна навчати у вищій школі дитину з оплатою 1500–2000 дол. і з місячним доходом 40 дол.? Я балянсу звести не можу, а крім того, ще є інші великі витрати і інші члени сім'ї. Ви запитаєте: а державне навчання? І не мрійте. Тому так багато „мам" працює за кордоном України. Я досить відважна і сильна жінка, але буває, коли і я відчуваю слабкість в душі.

Що можна написати про українців на Сардинії? На континенті, в Італії, є різні консультативні центри, проводяться різні заходи, свята. Тут немає для нас нічого. Біля порту є невеличка площа, де у вихідні дні збирається вся українська громада. Одні, щоб отримати листа з дому, інші – передати листа чи щось інше в Україну. На щастя, тут щотижня є мікроавтобус з України. А хто просто так, бо подітись ніде.

Праця у всіх одинакова: когось доглядаємо. Тут ми всі стали рівні – лікарі, вчителі, бухгальтери. Живуть на Сардинії довго, 90–100 років – норма. Сама Сардинія дуже гарна. Цю красу я бачу у морі, в цілорічних квітах, екзотичних рослинах. Завжди щось нове, щось незвідане заворожує людину. Ось так і заворожила і мене Сардинія. Місцеві люди теж мають проблеми, клопоти, щоденні турботи, але ніякого порівняння з нашими немає. Вони не можуть збагнути, як може бути все зосереджено на одній жінці: вона і шиє, вишиває, на роботу ходить, все робить по господарству, дітей виховує, і все сама. А коли я ще сказала, що вмію доїти корову, то вони не повірили. З цього приводу я вірш написала:

Жіноча доля, мов Тарасів шлях
Широкий шлях, оспівані стежини
Усе трапляється на тім шляху
І яблука, і терен, і лісові малини.
У світі жінка – це є просто жінка
Вона і мати, і повагу має,
А наша жінка-українка
Вночі і вдень спокою не знає.
Вона завжди й усюди врадить
Вирує працею мов у жнива
Завжди приваблива, привітна –
Це українка вилита ота.

Людину змінюють обставини, змінює оточення, змінює життя. Є закономірність в природі – тягнуть до чогось кращого. Ось так і я хочу знайти нове. Ось таке наше і моє тут життя-буття. Щиро дякую за увагу до моєї сповіді.

Любов М.,
Італія, Кайлярі

Шануймо рідну мову

Від читання преси і аналізи письменницьких мовних „досягнень" стає сумно мені на душі, бо усі попередні заклики у різних часописах щодо мовної коректи увінчалися негативами,

Наші новітні мовознавці ігнорують заклики, звернені до них від загалу нашої громади. Якщо держава бореться за свій державний устрій і у цей критичний момент ще не є повністю політично і економічно устабілізована, тоді не час творити мовні новотвори. Під тиском чужоземних асиміляцій, українська мова бореться за своє існування у своїй країні і на еміграції. Наша рідна літературна Шевченківська мова, є наш найдорожчий скарб, тому шануймо її, як рівнож і нашу довгостраждальну Україну на довгі і щасливі роки.

Міра Андрушка-Голинська,
Норт Порт, Фльорида

Юні прочани Пенсильванії з Митрополитом Стефаном Сорокою і духовенством

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Екзекутивний комітет УНСоюзу схвалив новий привілей для власників пенсійних грамот

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У п'ятницю, 17 вересня, відбулося засідання Екзекутиви Українського Народного Союзу у приміщенні Головної Канцелярії.

У ньому взяли участь: Стефан Качарай – Президент, Марта Лиско – Перший заступник президента, Евген Іванців – Другий заступник президента, Христина Е. Козак – Головний секретар і Рома Лісович – Скарбник. Ал Качковський – Директор для Канади на засіданні не був присутній.

Екзекутивний комітет одноголосно схвалив членський привілей для власників пенсійних грамот УНСоюзу. Крім 10 відсоткового вільного щорічного вибирання, пропонованого УНСоюзом, тепер УНСоюз надає змогу вільного вибору грошей у випадку невиліковних недуг, перебування у піклувальному домі, або вільного вибору грошей на медичні кошти (витрати).

За перших шість місяців, з кінцем 30 червня 2004 року, резерва Українського Народного Союзу зменшилася на 797,000 дол. Без коштів на братські привілеї, які становлять 438,000 дол., зменшення резерви за шість місяців, з кінцем 30 червня 2004 року, становить 359,000 дол. Братські привілеї включають дотації для Союзівки у сумі 330,000 дол., дотації для видань УНСоюзу „Свободи" і „The Ukrainian Weekly" у сумі 53,000 дол. і оплата вкладок наших членів, які досягли 79 років життя у сумі 55,000 дол. Прибуток від оплати за вкладки життєвого завезпечення за шість місяців з кінцем 30 червня 2004 року збільшився на 69,000 дол., порівнюючи з цим самим періодом часу у 2003 році. Прихід з пенсійних грамот за шість місяців з кінцем 30 червня 2004 року зменшився на 307,000 дол., порівнюючи з цим самим періодом у 2003 році.

Хоча Союзівка виказує втрату у сумі 330,000 дол. за шість місяців, з кінцем 30 червня 2004 року, валовий прибуток збільшився на 104,000 дол., з 436,000 дол. з кінцем 30 червня 2003, до 540,000 дол. за шість місяців, з кінцем 30 червня 2004 року. Для пожвавлених місяців, липня і серпня, встановлено комп'ютерну резерваційну систему.

Корпорація дому УНСоюзу, за шість місяців, з кінцем 30 червня 2004 року, виказує чистий дохід у сумі 98,000 дол. Чистий дохід за шість місяців, з кінцем 30 червня 2003 року, становив 69,000 дол. Площа 5,052 кв. стопи є вільна до винайму.

У другому кварталі 2004 року продано 80 поліс життєвого забезпечення з річними вкладками на суму 27,000 дол. і видано 40 пенсійних грамот на загальну суму 540,000 дол. Секретарі УНСоюзу і організатори за перших шість місяців 2004 р. продали 142 поліси життєвого забезпечення на загальну суму вкладок 76,000 дол. з номінальною сумою 3,900.00 дол. Прихід пенсійних грамот за перших шість місяців становив 870,000 дол. – продано 57 пенсійних грамот.

Найкращі організатори у другому кварталі 2004 року – Стефко Вох, працівник УНСоюзу і професійний продавець – 12 поліс життєвого і пенсійного забезпечення на загальну суму 84,778.49 зібраних вкладок; Христина Бродин, працівник УНСоюзу, секретар 27-го Відділу і професійний продавець – 7 поліс життєвого і пенсійного забезпечення на загальну суму 54,168.50 зібраних вкладок, і Елі Матіяш, секретар 120-го Відділу, продав 5 поліс життєвого забезпечення на річну суму вкладок 790,000 дол.

Найкращі організатори у першій половині 2004 р.: Стефко Вох продав 19 поліс життєвого і пенсійного забезпечення на загальну суму 173,356.56 зібраних вкладок; Христина Бродин продала 11 поліс життєвого і пенсійного забезпечення на загальну суму 109,788.50 зібраних вкладок, і Надя Салабай, працівник УНСоюзу, продала 6 поліс життєвого і пенсійного забезпечення на загальну суму 44,650.60 зібраних вкладок.

УНСоюз поздоровляє цих осіб і висловлює щиру вдячність за їхню прекрасно виконану працю та бажає їм дальших успіхів!

Екзекутива УНСоюзу

Календар подій

12 ЛИСТОПАДА
Kripplebush Fire Company Banquet.

18 – 20 ЛИСТОПАДА
Засідання Головного Уряду УНСоюзу

20 ЛИСТОПАДА
New Paltz Semi Formal Dinner Banquet

21 ЛИСТОПАДА
Ellenville Coop Nursery School Auction.

25 – 28 ЛИСТОПАДА
Thanksgiving Weekend Packages Available.

3 ГРУДНЯ
Різдвяне прийняття для членів 95-го відділу СУА

4 ГРУДНЯ
Accord Fire Company Banquet

11 ГРУДНЯ
Ulster Correctional Facility Christmas Party.

23 ГРУДНЯ
Jeremiah Flaherty Law Office Christmas Party.

24 ГРУДНЯ
Традиційна Різдвяна Вечеря.

31 ГРУДНЯ
Навечір'я Нового Року – забава до звуків оркестри „Фата Моргана".

6 СІЧНЯ 2005 р.
Традиційна Різдвяна Вечеря.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

ВИБОРИ – 2004 В УКРАЇНІ

Спільна заява про першу туру виборів президента України

Понад 250 міжнародних спостерігачів від СКУ, УККА та КУК представляли США, Канаду, Латвію, Литву, Естонію, Чехію, Російську Федерацію, Польщу, Італію, Велику Британію, Німеччину, Голяндію, Австралію. Вони побували у всіх регіонах України. Висновки їхніх спостережень про вибори Президента України подаємо у двох площинах: перше – спостереження в день виборів, і друге – про перебіг виборчої кампанії.

Ми стверджуємо, що у сам день виборів, більш ніж на 350 дільницях, які відвідали наші спостерігачі, не було надмірних порушень виборчого законодавства, хоча деякі порушення будуть зафіксовані у нашому остаточному звіті. Але під час підготування до виборів на багатьох дільницях списки виборців не були відповідно підготовлені й уточнені, що спричинило напруженість, і чимало виборців не змогли проголосувати.

Це, на нашу думку, є одним з головних недоліків виборчого процесу. Також зауважено втручання органів державної влади на підтримку одного кандидата, а саме теперішнього прем'єр-міністра України В. Януковича. Були й інші порушення: упередженість державних ЗМІ, які не трактували усіх кандидатів однозначно, перешкоджання проведенню передвиборчої агітації, втручання чужоземних державних чиновників у передвиборчий процес затьмарили демократичний напрям цих виборів. Тому ми робимо висновок, що перша тура виборів не відповідала демократичним стандартам.

Хочемо підкреслити, що більшість дільничних і територіяльних комісій сприяли спостерігачам від СКУ, УККА та КУК у проведенні спостережень. За це ми складаємо їм подяку. Також великий відсоток виборців (близько 75 відс.), які вийшли проголосувати за наступного президента, є доказом, що процес демократизації українського суспільства, а також виборчих процесів є незворотній.

Перша тура виборів не визначила переможця, а друга відбудеться 21 листопада за участи двох кандидатів – Віктора Януковича та Віктора Ющенка.

Ми сподіваємося, що ті недоліки, які були зафіксовані під час виборів президента України 31 жовтня, будуть виправлені у другій турі.

Ми думаємо, що новообраний Президент України зможе тоді гідно ствердити, що він був обраний українським народом на виборах 2004 року відкрито, вільно, прозоро та демократично.

СКУ, УККА, КУК

Інформація для виборців - громадян України, які проживають або перебувають у штатах Вермонт, Конектикат, Масачусетс, Мейн, Ню-Гемпшир, Ню-Джерзі, Ню-Йорк, Пенсильванія, Род-Айленд

Шановні виборці!

Повідомляємо, що після встановлення Центральною виборчою комісією результатів голосування у день виборів Президента України, у разі, якщо ЦВК прийме рішення про проведення повторного голосування, дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці приймати заяви про включення до списку виборців на цій дільниці до 13 листопада включно за таким графіком: робочі дні до 13 листопада – з 9-ої ранку до 9-ої вечора, в суботу, 13 листопада – з 9-ої ранку до півночі, а повторне голосування проводитиметься 21 листопада 2004 року з 8-ої до 8-ої вечора.

Дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці ч. 94 окремого закордонного виборчого округу Сполучені Штати Америки. Адреса: вул. Іст 49, буд. 240, Ню-Йорк. Тел.: (917) 353-0057.

Виборча комісія

Увага: наклепницькі листи з Росії

До редакції „Свободи" надійшов лист з Російської Федерації, у якому намовляли громадян України голосувати за В. Януковича. Оскільки наша газета не веде жодної передвиборчої агітації, ми листа відкинули. Але згодом з'ясувалося що тисячі виборців в Україні і за її межами дістали листи, які насправді є наклепом на другого кандидата на президентську посаду – В. Ющенка. У листі зокрема говориться, що в разі обрання В. Ющенка президентом будуть закриті кордони України, почнеться зростання безробіття і загальне падіння рівня життя, землю куплять американці, фабрики зупиняться і країна втратить усе, що надбала за роки незалежности. Листи підписують провідники Ради земляцтв України в Російській Федерації і розсилають персонально виборцям на їхні домашні адреси. Громадська організація – Рада земляцтв – не є настільки заможною, щоб виготовити і вислати таке велике число листів, тож нетяжко здогадатися, що за нею стоять спеціяльні служби сусідньої держави. Будьте пильні, не спокушайтеся листами, які пишуть недруги України.

Л. Хм.

Переслідують студентів

Президентові Національної Академії Наук України Борисові Патонові

Вельмишановний Пане Президенте!

Науковці, члени Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці (НТШ-А) та члени Української Вільної Академії Наук у США (УВАН), стурбовані теперішнім перебігом передвиборних подій в Україні. Сьогодні вони вже мають вельми негативний вплив на навчальний процес студентської молоді: молодь або змушують брати участь у політичних мітингах, які не відповідають їхнім переконанням, або забороняють відвідувати ті, на яких вони бажають бути присутніми - і тоді влаштовують обов'язкові екзамени. Студентів переслідують за висловлювання їхніх переконань.

Ми занепокоєні тим, що у цих умовах студенти і науковці не можуть вільно виконувати свій громадський обов'язок – вільно висловлювати свої політичні переконання.

Ми підтримуємо науковців та студентів, як і увесь народ України, у їхньому прагненні вільно і прозоро висловлювати свої погляди – щоб погрози не сковували їхніх людських прав, їхнього голосу совісти, голосу вибору і голосу для добра незалежної України.

За Управи:

НТШ-А –
д-р Лариса Онишкевич

УВАН у США –
д-р Олекса Біланюк

29 жовтня 2004 р.

Всупереч демократичним стандартам...

ПАРСИПАНІ, Н. Дж.– Як і слід було очікувати, різноманітні, великі і малі, порушення законности і демократичних принципів відкритости і чесности в період підготування і проведення президентських виборів в Україні були заважені внутрішньоукраїнськими і міжнародними правозахисними організаціями та окремими спостерігачами.

Наприклад, Міжнародна Гельсінська Федерація з прав людини й Українська Гельсінська Спілка у своїй заяві підкреслили, що з наближенням дня виборів в Україні швидко збільшується кількість порушень „міжнародних стандартів вільних і справедливих виборів", і це може поставити під серйозний сумнів леґітимність їхніх результатів.

Місія США при Організації безпеки і співробітництва в Европі у Відні оприлюднила 28 жовтня заяву, в якій говориться: „...Одним з найсвятіших зобов'язань будь-якого уряду є дозволити своїм громадянам висловлювати свою політичну волю вільно і чесно. Ці принципи лежать в основі зобов'язань членів ООН та ОБСЕ. Зокрема ми закликаємо надати спостерігачам, як внутрішнім, так і міжнародним, повний доступ до процесів під час кампанії та в день виборів. Що особливо важливо – ми закликаємо уряд України забезпечити, щоб у день виборів підрахунок голосів та остаточна реєстрація результатів відбувалися згідно зі стандартами ОБСЕ у прозорий і мирний спосіб. Народ України заслуговує на те, щоб його голос почули, і ми закликаємо уряд усунути будь-які перешкоди цьому".

Спілка журналістів Великої Британії та Ірляндії 28 жовтня заявила протест українській владі проти переслідувань незалежних журналістів, а Міжнародна організація „Репортери без кордонів", проаналізувавши ситуацію зі свободою слова, відвела Україні 138-ме місце, що є найнижчим показником в Европі.

Український Конгресовий Комітет Америки в своїй заяві звертає особливу увагу на „відверте втручання Росії у внутрішні справи України", на те, що „Росія активно включає гроші у виборчу кампанію в Україні", розраховуючи, що руками В. Януковича втягне України у сферу своїх визначальних впливів.

Члени наукових товариств, згуртованих у Науковій Раді Світового Конгресу Українців, у колективному зверненні до президента Національної Академії Наук України Б. Патона висловили глибоку „стурбованість проявами автократизму з боку сучасної державної влади України і відходу від засад демократії" і закликали НАНУ вимагати від влади „суворого дотримання Конституції і законів України".

Всеукраїнський Комітет оборони прав людини звертає особливу увагу на той факт, що органи самоврядування, активісти громадських організацій та студентських рухів зазнають переслідувань з боку Служби безпеки, прокуратури та міліції, і це є очевидним доказом, що ці структури діють на шкоду національним інтересам України. Комітет оприлюднив багато конкретних фактів таких протизаконних переслідувань.

Ще більше занепокоєння міститься у відгуках з приводу самого дня голосування, 31 жовтня. Представник Парляментської Асамблеї Ради Европи Брюс Джордж 1 листопада заявив у Києві: „Президентські вибори-2004 не відповідають значній кількості стандартів ОБСЕ, Ради Европи та іншим міжнародним вимогам демократичних виборів". Адам Ерелі, заступник речника Державного департаменту США, сказав з цього приводу: „Ми розчаровані цим і поділяємо думку ОБСЕ, що ці вибори стали кроком назад порівняно з виборами 2002 року... Кампанія була позначена серйозними порушеннями, мали місце значні невідповідності в день голосування, хоч високий рівень участи електорату і активности громадянського суспільства справляли позитивне враження".

Подібні висновки щодо виборів в Україні містяться в заяві міністерства закордонних справ Франції. Офіційний Париж підкреслив, що виборча кампанія не забезпечила рівних умов усім кандидатам, тому Франція закликає Україну зробити все, щоб під час подальшої виборчої кампанії і другого туру виборів був суворо дотриманий принцип рівности.

Політична партія „Молода Україна", перерахувавши у своїй заяві численні порушення на виборчих дільницях, зокрема в Кіровограді, Чернігові і Сумах, висловлює надію, що Президент Л. Кучма як гарант Конституції візьме до уваги всі ці негативні факти і зробить усе, щоб результати виборів не були зфальсифіковані.

За повідомленнями ЗМІ

21 ЛИСТОПАДА – ПРОГОЛОСУЙМО ЗА ВІКТОРА ЮЩЕНКА!

Дорогі співвітчизники!
Шановна українська громадо Сполучених Штатів Америки та Канади!

Ми, ініціятивна група зі створення додаткової виборчої дільниці у м. Сієтл, звертаємося до кожного з Вас і закликаємо зробити все можливе, щоб дістатися до Вашої виборчої дільниці 21 листопада і віддати свій голос за **ВІКТОРА ЮЩЕНКА!** Кожен голос зараз на рахунку! Ваш правильний вибір Президента України може настільки змінити нашу Батьківщину, що ми будемо нею гордитися і нам не доведеться більше шукати щастя по світі!

Владі не вдалося оголосити Януковича переможцем виборів Президента України вже в першій турі, незважаючи на шалений тиск і залякування виборців. Найкращий результат першої тури – небувале народне піднесення в Україні, направлене на зміну нинішньої влади і захист права робити свій вибір. **НЕ СТІЙМО Ж І МИ ОСТОРОНЬ!**

Щиро вболіваючи за те, щоб до влади прийшли гідні її люди, українці Сієтл зібрали 1045 підписів для відкриття додаткової виборчої дільниці у Сієтл. Проте, ЦВК так і не розглянула нашого подання, так само, як подання інших українських громад США – у містах Дітройт, Балтимор, Філядельфія, Клівленд та інших. Влада не зацікавлена, щоб ми проголосували, і розраховує на те, що нам важко буде зібрати кошти, щоб приїхати за сотні, тисячі кілометрів до своїх консульських установ голосувати.
Вони надіються на нашу пасивність, на нелегальність становища багатьох з нас та на відсутність необхідної інформації.

Зараз не можна розслаблятися, всі разом ми маємо вистояти три тижні і закріпити перемогу опозиції та захистити наше право на чесне, вільне, незалежне життя в багатій Україні. Як громадяни України, Ви маєте право взяти участь у голосуванні незалежно від того, легально чи нелегально перебуваєте за кордоном.

ЯК ЦЕ ЗРОБИТИ?

1. Заповнити заяву з проханням включити Вас до списку виборців і подати її **до 11 листопада** у виборчу дільницю українського консульства, до якого Ви відноситеся територіяльно.
2. Заздалегідь задзвонити до Вашого консульства, щоб пересвідчитись, що Ваше прізвище включено до списку виборців. Переконайтеся, що всі ваші дані занесені у список так, як зазначено в паспорті, без помилок. При наявності помилок Ви проголосувати не зможете.
3. Прийти (приїхати) на виборчу дільницю **21 листопада 2004 р.** з дійсним закордонним паспортом (або документом, що його заміняє) і проголосувати.

21 листопада буде вирішуватися доля України! За кордоном 7 мільйонів громадян України, а в першій турі проголосувало тільки 65 тисяч!!! Голос кожного з нас може стати вирішальним! **ПРИЙДІТЬ НА ВИБОРИ**, щоб зберегти повагу до себе і повернути повагу нашій Батьківщині.

СЛАВА УКРАЇНІ!

ІНІЦІЯТИВНА ГРУПА ЗІ СТВОРЕННЯ ВИБОРЧОЇ ДІЛЬНИЦІ У М. СІЄТЛ

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Листопад 2004 р., ч. 51

Іван Багряний про Тараса Шевченка

Доповідь Олексія Коновала, прочитана на науковій конференції з нагоди 130-ої річниці НТШ, 20 березня 2004 р. в Чикаго

В цьому році ми відзначаємо 130-ту річницю Наукового товариства ім. Тараса Шевченка (НТШ), тому дуже своєчасно вести мову про особу Тараса Шевченка, прізвищем якого названо відоме й заслужене Товариство. Я є членом управи Фундації ім. Івана Багряного, якому в Україні присуджено посмертно в 1992 році найвище відзначення України – Державну премію ім. Тараса Шевченка. Фундація допомагає фінансово Україні стати якнайскоріше українською Україною. Чим пояснити, що Наукове Товариство названо іменем поета-письменника, а не ім'ям політика, державного чи громадського діяча України? А це тому, що Шевченко для українців є більшим, ніж будь-хто з політиків, державних чи громадських діячів, військових осіб.

Хоч наші вчені виводять початки українського народу чи то з доісторичних ще часів, з доби князівської, чи з литовсько-української, чи, нарешті, з козацької, від гетьмана Богдана Хмельницького, але чи не більш слушно буде сказати, що саме Шевченковому „Кобзареві", його впливові, завдячуємо утворення української нації, свідомої свого національного політичного „Я", створеної із сирої етнографічної маси, поділеної, до того ж, між чужими державами. Української маси, що, втративши свою державність, засуджена була, як здавалося, на небуття. Здавалося, судилося їй одна доля – бути погноєм для сусідів, джерелом їх політичної, економічної та культурної могутности. Але Україна не вмерла, вона спала, та й досі спить, ніби зачарована злою ворожкою. І в ті роки Тарас Шевченко своїм вогненним словом пробудив її. Шевченко розповів нам, „хто ми, чиї сини, яких батьків, ким, за що закуті". І від того часу почали пробуджуватися відокремлені українські землі – спершу Наддніпрянщина, потім Галичина, Буковина та Закарпатська Україна.

Протягом років від виступу Шевченка доконалося це чудо національного воскресіння українського народу на всьому просторі його етнічної території. За цей час у житті народу зросла і зміцніла українська національна свідомість, зродилася думка про власну державу, в якій би всі об'єдналися. А рівночасно постали й спроби здійснити ці державно-політичні змагання.

Про Тараса Шевченка Іван Багряний на еміграції написав свою першу публіцистичну статтю в політичному журналі „Наша боротьба" в 1946 році, де він дискутував про Шевченка з ідеологом українського націоналізму Дмитром Донцовим. І. Багряний писав: „Отже, першим великим носієм української національної ідеї в новітній нашій історії є Шевченко. Не той, всіма фальшований, кожним на свій кшталт, а справжній. Не „націоналіст", чи комуніст", чи „соціяліст" чи „монархіст", а Шевченко – народний революціонер. Започаткований Шевченком процес національного відродження в дальшому ході історичного розвитку нації видає по черзі низку носіїв національної ідеї, що виступали на історичну арену з „своєю правдою" як виповненням тієї ідеї, роблячи крок вперед або крок назад, порівняно з національною ідеєю, воздвигнутою сином народу – Шевченком".

Іван Багряний написав вірш „Канів" в 1927 році, коли в Україні, в пресі, писалося, що в скорому часі на могилі Тараса Шевченка хрест буде замінено бюстом Шевченка в сіряку та шапці. І що пізніше й було зроблено. За цей вірш Багряного критикували члени Спілки Визволення України (СВУ), деякі націоналісти і також Дмитро Донцов.

В статті, що появилася в газеті „Українські вісті" в 1958 році, Іван Багряний писав: „Чи треба говорити, що цей вірш – затушкована в лірику політична сатира? Риси політичної сатири цього твору були зразу ж належно відзначені як своїми ліпшими провідниками тодішньої інтелігенції, так і ворогом, владою, що посадила автора за такі речі дуже скоро до в'язниці. Я не думав, що мені колись доведеться цей вірш розжовувати „націоналістам" і боронити його від них та від самісінького їхнього вождя. Вірш якраз яскраво націоналістичний, в найліпшому розумінні цього слова. Хіба автор в ньому не глузує з радянської дійсности у країні, з хваленої „нової (тобто комуністичної) епохи", з „гарби прогресу", яка ніяк „не зрушить злиднів давнього раба"? Так само ясним є й глум цього твору з радянської „індустралізації" та „урбанізації", що в дісності спрямовані на ще більший визиск отих „задрипаних хуторів".

Пізніше в своїй статті „Чий Шевченко" в 1958 році І. Багряний писав: „Шевченко – людина велетень – великий народолюбець і людинолюбець, незрівняний поет і революціонер, полум'яний патріот свого поневоленого народу й Пророк його визволення, непримиренний і безкомпромісовий борець за свободу уярмленої України, височіє над епохою нищости і стає раз по раз об'єктом фальсифікації та спекуляцій політичних і моральних пігмеїв. Кожен хоче одягти Шевченка в свою „шапку". В тій же статті він продовжує: „Особливо заходжуються вже чотири десятиліття біля Шевченка московські ощасливлювачі України, більшовики, намагаючись з Великого Пророка зробити свій ужиток. Не в силі його викреслити й вижити з історії, вони всілякими засобами намагаються Шевченка достосувати до своєї ідеї, препарувати його на комуністичний кшталт і таким чином впрягти його до свого комуністичного, ба, московсько-імперіялістичного воза. Тобто хочуть використати в конечному висліді Шевченка проти нього ж самого, проти вічної й безсмертної ідеї, за яку він віддав всі свої сили й спалив своє життя, – ідеї вільної, ні від кого незалежної, народоправної України, „без хлопа і пана" і без московських та будь-яких інших кайданів. В цім своїм намаганні приручити геній Шевченка більшовики не шкодували ані паперу, ані фарб, ані бронзи і сталі, ані глини, ані мармуру". „... Приміром, більшовики, фальшуючи правду, зробили з Шевченка нібито провідника „дружби" між українським народом і російською імперією, визнавця більшовицької московської теорії „старшого брата" і культу поклоніння перед „величчю" цього московського „старшого брата". Шевченко, мовляв, був за вічний зв'язок між Україною й Росією, проти всякого відокремлення, проти сепаратистських тенденцій так званих буржуазних націоналістів (цебто нас), проти різних Грушевських, Винниченків, Петлюр, Хвильових, Тютюнників тощо.

Чи можна зробити щось підліше, писав І. Багряний, супроти великого мученика за волю українського народу, ніж отаке роблення помпезних пам'ятників, щоб прикрити ось таке спотворення Шевченкового Духу і впрягання його в свою московську колимажку?! Радянські пам'ятко-короби й оком не зморгнуть від кричущого заперечення цього всього самим Шевченковим „Заповітом", де сказано волю великого сина українського народу, яку він заповів сучасникам і нащадкам:

Поховайте та вставайте,
кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте!

...А в цьому ж увесь ідейний сенс і дух великого Шевченка – дух боротьби проти одвічного московського ярма.

...Шевченко – волелюбець і демократ, ворог усякого насильства та лицемірства, проповідник великої ідеї рівності й братерства людей і провісник свободи нашої поневоленої нації – цей Шевченко не належить ні московським, ані ніяким іншим фальсифікаторам, він не належить одержимим будь-яким мракобіссям. Цей Шевченко належить мільйонам борців за справжню демократію, що прийдуть на зміну жаскому антинародньому мряковинню і встановлять інший лад – державу „без хлопа і пана", без погоничів і без фальсифікаторів", – писав Іван Багряний в 1958 році за кілька років перед своєю смертю.

Ім'я Т. Шевченка взяло собі Наукове товариство ім. Тараса Шевченка за назву 130 років тому в Львові, бо він вже тоді був символом, духовним провідником і виразником всіх змагань українського народу до самостійного життя. Шевченко своїм палким словом закликав український народ пробудитися, випростати свій хребет й бути господарем на своїй землі. Він писав: „В своїй хаті, своя правда, і сила і воля". А в „Посланії до живих і мертвих земляків моїх в Україні й не на Україні сущих" писав: „І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь, бо хто матір забуває, того Бог карає".

На жаль, в Україні, так як і в роки Шевченка, не скрізь, і не всі українці користуються українською мовою та дбають за свій народ, в тім числі й уряд України. В багатьох школах не вивчають українську мову, як рівнож рідко її вживають в уряді, в армії, в середніх школах, університетах, вдома чи на вулицях міст України. Але будьмо оптимістами, вірмо, що виросте нове покоління, яка дивиться на світ уже інакше, й вибере колись новий уряд України, який буде дбати за все українське та український народ, і Україна врешті таки стане українською Україною, такою якою собі уявляли засновники НТШ та Тарас Шевченко.

І. Багряний

Канів

Лиловий степ. Пустеля вод широка.
Убогих нив латки і комишів рябінь.
Іржа хаток, похилених в журбі.
А над усім – на кряжі голубім
Печаль очей великого пророка.
Ніхто ніде – лиш цвіркуни та вітер.
Ніхто ніде – лиш луки та яри.
І хмурить чоло, шапкою накрите,
Забута постать глиняна з гори.
Чого ж хмурий, понурий? Що жалієш?
Що слава розміняласл в словах?
Що хутори задрипані німіють
І няньчать злидні, як в минулих днях?
На „зломі двох епох" в хвості, в болоті
Щоправда, тяжко скинути горба.
Ніяк гарба прогресу в рабськім поті
Не зрушить злиднів давнього раба.
Та все ж іде, гряде урбанізатор,
Прийде – розставить дивні комини.
На твоїм місті буде елеватор,
Дніпро замкнуть у шлюзи, як в штани.
Індустрія!.. Електрика!.. Машини!..
Нащо ж сади тут, люди, солов'ї?
Машини, брат, симфонію розчинять,
Поб'ють в диму цю вигадку гаїв.
Гуде мотор, десь протинає обрій –
То в новий день новий пророк гряде.
Лиловий степ, понурий і холодний
У млу, як ти, повив чоло бліде.
Йде вік новий, у панцері закутий.
Твій вік давно, одспіваний, пропав.
Мабуть, тому ти глиняний, забутий
І пилом днів, мов попелом, припав.
Лише в кутку – на простій чорній рамі
Положено васильки, ніби креп,
Рукою простою і ввито рушниками
З любов'ю ніжною і тихими словами
Твій, рабським часом
　　　　тиснутий портрет...
Ніхто ніде – лиш цвіркуни та вітер.
Ніхто ніде – лиш луки та яри.
І хмурить чоло, шапкою накрите,
Забута постать глиняна з гори.

1927 р.

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви: 5,000 дол. – **Філія ОДУМ**-у Мінесоти, 200 дол. – **Комітет Допомоги Україні центрального Ню-Джерзі**, 75 дол. – **Віктор Андрес**, по 50 дол. – **Галина Гришко** в світлу пам'ять незабутнього брата Олега Талащука, що відійшов у вічність на 85-му році життя в Рівному в Україні, та **Люба і Анатолій Коломийці**, 40 дол. – **Ольга Кондратюк** в 20-ту річницю смерти Євгена Кондратюка, 25 дол. – **Олексій Шевченко** та 20 дол. – **Євген Іванків.** Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям і прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами. Допомагайте Фундації, щоб вона могла допомагати в розбудові та закріпленні демократичної, самостійної, економічно сильної, незалежної української України. Рівно ж дякуємо всім членам Фундації, що прислали членські внески за цей рік, а тих членів, що ще не прислали, прохаємо прислати.

В Фундації можна придбати видані Фундацією книги Івана Багряного, Григорія Костюка, Василя Гришка, Семена Старіва (Мирона Долота), Олега Чорногуза, Олексія Воскобійника (спогади англійською мовою), Леоніда Бойка, Юрія Краснощока та інших авторів.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Науковці з України – з доповідями в НТШ-А

Доповідачі з Гарварду в НТШ-А

НЮ-ЙОРК. – Стало доброю традицією, що Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці щороку запрошує із доповідями стипендіятів Гарварду на виступи, які відбивають їхні наукові пошуки з різних ділянок сучасного українознавства. 23 жовтня, в НТШ-А виступили молоді науковці з України – історики Сергій Біленький, Ігор Чорновол, літературознавець Ігор Папуша та провідний співробітник Інституту літератури ім. Шевченка НАНУ д-р Елеонора Соловей.

Сергій Біленький, який під цю пору є докторантом університету в Торонто виклав свої спостереження щодо гендерної географії та регіональної політики в Україні, яку проводила Російська імперія у XIX столітті. Ігор Чорновол – науковий співробітник Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ у Львові, проаналізувавши основні елементи формування світогляду Володимира Антоновича, подав їх на тлі епохи, котра не вельми була сприятливою для здійснення ідей українського відродження, показавши багато суперечливих моментів як і в світогляді В. Антоновича, так і його доби.

Літературознавець з Тернополя, доцент катедри теорії літератури та порівняльного літературознавства Тернопільського педагогічного університету ім. В. Гнатюка Ігор Папуша, обравши темою свого дослідження „Індійська література у сприйнятті Івана Франка" виявив, що саме ця література суттєво вплинула на естетичні уподобання та тематичні пласти творчості письменника.

Д-р Елеонора Соловей, котра віддавна вивчає творчість Володимира Свідзінського (1885–1941), цього разу представила видане київським видавництвом "Критика" двотомне академічне зібрання творів одного із найвизначніших українських поетів першої половини XX століття. Е. Соловей наголосила, що потреба такого видання давно визріла, однак через певні обставини відтягнулася аж до сьогодні. Звичайно, що й наукове осмислення спадщини В. Свідзінського теж на часі, тому особливо цікаво було почути, що Е. Соловей в Гарварді працює над монографією про творчість і життя поета.

Доповіді та представлення гостей з Гарварду засвідчили, що нові тенденції в гуманітарних галузях сучасної української науки, реформування якої давно визріло, поступово набирають впевнених обертів, а перебування науковців з України на Заході надає їм унікальну можливість порівняти себе і свої набутки із західними.

Василь Махно

Вшанували пам'ять Степана Бандери

ЧИКАҐО. – 15 жовтня, у вечірніх годинах, в соборі св. Володимира і Ольги, після Молебня, була відправлена Панахида за спокій душі св. п. Степана Бандери.

До церкви ввійшли члени організацій і ветерани з прапорами. Громада чисельно взяла участь у Панахиді і сходинах, чим засвідчила глибоку пошану до пам'яті Степана Бандери. Панахиду відправили оо. Мирон Панчук, Ярослав Мендюк і Микола Бурядник. Проповідь виголосив о. Мирон Панчук. Під час відспівання „Вічная пам'ять" похилились прапори.

Після Панахиди в домі СУМ відбулись сходини для вшанування пам'яті великого сина України Степана Бандери. На почесному місці був портрет Степана Бандери, біля нього – букет квітів і прапори організацій. Слово виголосив Тарас Дрозд, який висвітлив життєвий шлях провідника ОУН. Закінчено цю жалібну імпрезу співом „Ще не вмерла Україна".

На сходинах був присутній о. канонік Михайло Мельник і подруга Віра Дратвінська з Франції, членкиня Теренового проводу ОУН у Франції.

У другій частині сходин Лука Костелина поділився вістками про події в Україні, як рівнож про XIX Конгрес УККА, який відбувся у Філядельфії 24–26 вересня. Згадку про св. п. Степана Бандеру було передано у радіопрограмі „Вечірня трибуна".

Осип Панчишин

Річне свято Української євангельської церкви

Учасники свята (зліва): Ростислав Василенко, пастор Володимир Цебуля, пастор Павло Ходневич, Микола Смаль, Президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, Василь Войташевський.

Виступають Оксана і Вадим Смалі з Савт Рівер, Н. Дж.

ЮНІОН, Н. Дж. – 15-17 жовтня громада Української євангельської церкви відзначила своє річне свято. Заснована в 1941 році церква провадить активне духовне і громадське життя. При церкві діють біблійні школи для дорослих і дітей, в яких вивчення Святого Письма ведеться українською, англійською і еспанською мовами. Церква провадить щотижневу християнську радіопрограму „Відвертість" на першому каналі Українського радіо. має також місцеву еспанську радіопрограму, утримує в Україні ряд місіонерів, регулярно висилає в Україну пачки з одягом, щотижня видає харчі місцевим потребуючим, кожного понеділка відвідує будинок для старших віком, має ряд інших служінь.

З нагоди свята на базі церкви відбувся богословський семінар для служителів церкви, проведений разом з Слов'янським біблійним інститутом з Сіракюз.

На торжества прибули пастори і вірні ряду церков, представники громадських організацій. Громаду вітали гості – Президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, Президент Слов'янського біблійного інституту єпископ д-р Мар'ян Сулима, пастор Української євангельської церкви в Ню-Йорку Анатолій Яручик. Виступили хор Української євангельської церкви в Савт-Рівер, Н. Дж., юні співаки Джордан Шуствал і Оксана Смаль, якій акомпаніював на піяні її брат Вадим. На семінарі і трьох Богослуженнях, які провадив пастор церкви Володимир Цебуля, з лекціями і проповідями виступив д-р Павло Поліщук, який також віртуозно грав на гітарі. Промовляв ведучий радіопрограми „Відвертість" д-р Леонід Якобчук.

Громада вітала відомих діяспорних діячів, зокрема Заслуженого артиста України Ростислава Василенка з дружиною Ією, Василя Войташевського з дружиною Марією, який вже 10 років як лікар-окуліст подає допомогу людям багатьох країн в складі медичної місії „Operation Sight International". Василь Войташевський розповів мені:

Д-р Павло Поліщук

– Наша медична місія має свій літак-ляботаторію, але буває, що ми вирушаємо в подорожі також рейсовими літаками. Наша літаюча лікарня, як правило, прибуває до конкретної країни на два тижні і впродовж цього часу ми приймаємо людей, яким потрібна допомога в площині зору. Ми були в Індії, в Африці, країнах Південної Америки – Еквадорі, Болівії, Парагваї, відвідали В'єтнам, Камбоджу, Китай, Афганістан... Були також в Києві і Тернополі. Я безкоштовно перевіряю зір людей і виготовляю для них окуляри. Маю з собою усю техніку і матеріяли.

Свято завершилося спільним обідом для гостей і громади.

Левко Хмельковський

Жінки приготували обід

Товариство „Св. Софія" вибрало нову Управу

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – У неділю, 3 жовтня, релігійне Товариство українців-католиків у США „Св. Софія", яке заснував Патріярх Йосиф Сліпий в 1974 році, на останніх нарадах цього року вибрало нову Управу товариства в такому складі: голова – проф. д-р Леонід Рудницький, Філядельфія; заступник голови – інж. Василь Колодчин, Дітройт; заступник голови і скарбник – проф. д-р Альберт Кіпа, Алентавн, Па; секретар – д-р Олександер Лужницький, Філядельфія; референт Патріяршого фонду – Оксана Бережницька, Бафало, і чотири члени Управи. Ірма Костик залишилася екзекутивним директором Товариства.

На нарадах вирішено відзначити 30-літній ювілей Товариства відповідними імпрезами, розпочати серії викладів на Філії УКУ у Філядельфії, посилити співпрацю з УКУ у Львові й УВУ у Мюнхені, надалі інтенсивно сприяти дільності представництва Товариства „Св. Софія" в Україні, особливо у розбудові Музейно-меморіяльного комплексу пам'яті Патріярха Йосипа Сліпого. Програма нарад включала зустріч з Владикою Глібом Лончиною, під час якої обговорено пляни розбудови комплексу собору Св. Софії та УКУ в Римі.

Уступаючий голова Товариства проф. Альберт Кіпа, що його минулого року було обрано ректором УВУ в Мюнхені, подякував теплими словами усім членам Управи за конструктивну співпрацю й побажав новій Управі успіхів у її благородній праці.

Пресова референтура Товариства „Св. Софія"

Уточнення прізвища

У репортажі про виставу „Ревізор" („Свобода", 5 листопада ц. р.) під статтею має бути підпис: Любов Калинович. Перепрошуємо!

Вшанували Патріярха Йосифа

ТРЕНТОН, Н. Дж. – У Трентоні, столиці штату Ню-Джерзі, вшановано концертом Святішого Патріярха Йосифа у 20-ліття його відходу у Господню вічність.

Концерт відбувся в неділю, 12 вересня, після Служби Божої і Панахиди, у залі при церкві Св. Свщм. Йосафата, де членки Сестрицтва під проводом Дарії Лашин гостили усіх кавою та печивом. Сцену старанно удекорував Іван Микитин.

Програму концерту започаткував парох нашої церкви о. Роман Пітула своїм важливим вступним словом. Опісля хор під керівництвом дириґента Романа Кучарського співав „Боже Великий, Єдиний" М. Лисенка та дві тюремні пісні.

Відбитки зворушливих слів тих двох пісень в'язнів, засуджених на повільну жорстоку смерть у московських концентраційних таборах, та ноти пісні М. Лисенка роздавав на спомин Ігор Шперналь усім присутнім.

Молитву-подяку Господеві за те, що у своїй доброті урятував і післав нашій Церкві Патріярха Йосифа, промовив Макар Копаниця. Добре опрацьовану доповідь про сповнений терпінням життєвий шлях Патріярха Йосифа та його постійні старання відносно визнання Патріярхату і невсипущу всесторонню працю читав Петро Терещук.

Дуже приємно було слухати дві пісні – „Скажіть нам, Божі небеса" та „О, земле моя", у виконанні Наталії Терещук і Марії Котуцької. Опісля Роман Кузик висвітлив фільм про перепоховання Патріярха Йосифа, згідно з Його Завіщанням з собору Св. Софії в Римі до катедрального Святоюрського собору у Львові.

Багатотисячні маси супроводжували домовину від летовища. Поміж ними були українські Владики з діяспори і України, а також достойники різних інших Церков, представники наукового і політичного світу з різних областей України і східньої та західньої діяспори.

На самому переді жіноча постать несла високо великий терновий вінок – як символ жахливих страждань Патріярха Йосифа й українського народу. Супроводила цей похід зворушливою грою військова оркестра.

На цій довгій дорозі домовину несли священики, і похід зупинявся біля церков та важливих інституцій, де різні достойники виголошували прощальні промови з висловами подиву і вдячности за відважну діяльність в обороні Української Церкви і нашого переслідуваного народу. Україна щиро вітала свого великого сина.

Домовину занесено до Святоюрського храму для загального почитання. Протягом століть храм цей був джерелом і провідником у збереженні національної свідомости, зокрема в часах польського і московського поневолення.

Зворушливою була прощальна промова Патріярха Української Православної Церкви Мстислава, який, попри похилений вік і пов'язані з тим фізичні клопоти, взяв участь у перепохованні та дуже щиро прощав свого приятеля Патріярха Йосифа, згадуючи також про їхні спільні зустрічі й розмови у Бавнд-Бруку.

Після закінчення похоронних церковних обрядів відбувся у театрі Львова концерт, який закінчено нашим національним гимном „Ще не вмерла Україна". Всім, які причинилися до гідного вшанування пам'яті Святішого Патріярха Йосифа цим дуже успішним концертом, подякував Роман Кузик. Також дякував усім, які своєю присутністю засвідчили вірність ідеям єдности нашої Церкви. За ту єдність у Патріярхаті нашої Церкви розкинених по різних континентах її гілок Патріярх Йосиф боровся до кінця свого життя.

Потрібно ще додати, що саме 1 листопада проминуло 60 літ від вступлення Його на митрополичий престіл після відходу у Господню вічність Митрополита Андрея Шептицького 1 листопада 1944 року.

Дарія Кузик

Обід на дохід Українського музею

НЮ-ГЕЙВЕН, Кон. – У неділю, 10 жовтня, у залі церкви св. Михаїла, місцевий 108-ий Відділ Союзу Українок влаштував обід на дохід будови нового Українського музею у Ню-Йорку. Головним промотором імпрези була Ірена Гладка, котра узяла на себе відповідальність за цю справу при дружній співпраці усіх членок Відділу.

У святочно прибраній залі зібралося 75 гостей. Програмою провадила музейна референтка Рома Тібодо. Голова екзекутиви Українського музею Ольга Гнатейко, котра прибула на цей полуденок з Катрею Червоняк, з великим ентузіязмом розповіла присутнім про початки та історію музею, а також про успіхи, клопоти та пляни на майбутнє нової будови. Вона звернула увагу на важливість членства у розвитку і житті музею.

Секретарка управи Катря Червоняк з'ясувала фінансову сторінку проєкту, котрий уже незабаром буде завершений. „Хрестини" музею заплянувано на місяць грудень, а урочисте відкриття – на весну 2005 року.

Під час імпрези одинадцять осіб стало новими членами музею. На закінчення заступник голови Відділу Діонізія Брочинська вручила Олі Гнатейко чек на 1000 дол. з приходу імпрези, і також 850 дол. від поодиноких жертводавців. Так малий гурт союзянок причинився до шляхетної справи.

Надія Троян

Програма для майбутніх провідників СУМу

ВАШІНҐТОН. – 16-17 жовтня розпочалася нова провідницька програма Спілки Української Молоді, за якою Посольство України в США провело перший провідницький семінар Крайової управи СУМ.

Учасників семінару зустріли віце-консул Олексій Святун і другий заступник Посла з питань культури, освіти, науки та охорони здоров'я Наталія Голуб. Молодь відвідала виборчу дільницю, приміщення, де відбуваються музичні вечори.

Відбулася зустріч з Послом України Михайлом Резніком, якому гості подарували пам'ятну грамоту, а також спортові сорочини з емблемою цьогорічного вишкільного табору виховників.

На семінар прибули учасники з інших реґіонів: Світлана Гончарова (Палатайн, Іл.), Христина Керичинска (Чикаго), Катерина Клебан (Випані, Н. Дж.), Андрій Леськів (Філядельфія, Па.), Олег Романів (Пасейк, Н. Дж.), Таня Зуравська (Пасейк, Н. Дж.). Представники Крайової управи, головні організатори семінару Ліда Микитин (заступник голови КУ) і Андрій Бігун (Булавний КУ) пояснили тему семінару.

Перший день було присвячено розвиткові різних концепцій і думок з приводу провідництва, на другий день було зосереджено увагу на засадах провідництва в сумівській діяльності. Було заслухано виклади Олени Гalькович, досвідченої сумівської виховниці з освітою психолога і соціолога, Михайла Савкова, голови УККА, сумівців Андрія Горбачевського – виробника відомих у всьому світі музичних інструментів, і Богдана Шевчика – першого голови Американського торгового представництва в Україні, Євгенії Кузьмович-Благи з Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Ню-Йорку. Недільні виклади зосередилися на вивченні провідництва і застосування його в праці нашої організації. Робочий виклад провели організатори семінару Ліда Микитин та Андрій Бігун, разом з Петром Косцьоликом, який недавно став Екзекутивним директором Оселі СУМ в Еленвілі.

Провідницький семінар був повністю фінансований Виховним фондом Крайової управи СУМ, а учасниками його стали старшоклясники, яких запросили після кількамісячного відбору, що почався з висування осередками СУМ кандидатів до участи і закінчився ретельним добором кожного.

Учасники є можливими майбутніми провідниками СУМу, і Крайова управа плянує розширити провідницьку програму на щорічну імпрезу. За докладнішою інформацією про програму Сумівського провідницького семінару можна звернутися на адресу:www.cym.org/us, або до місцевих осередків СУМу.

Андрій Бігун

Посол України М. Резник з учасниками навчання

В Україні заборонили передачу християнської радіопрограми „Відвертість"

Кожної п'ятниці, увечорі, на першій програмі Української національної радіокомпанії звучить програма „Відвертість" християнського спрямування, яку ведуть почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук і редактор „Свободи" Лев Хмельковський. За вихід до етеру платить з пожертв громада Української євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж. Проте за два дні до виборів, 29 жовтня, слухачі марно чекали біля приймачів – програма до етеру не вийшла. З'ясувалося, що радіопередачу заборонило керівництво державної радіокомпанії, пояснивши, що за статутом має право забороняти „невідповідні" програми. Це було б зрозумілим, коли йшлося б про пропаганду насильства, расизму чи морального розбещення. Бесіда ж була про християнські очікування від влади і ставлення віруючих до неї. Подаємо головні тези забороненої бесіди, щоб наші читачі могли самі судити, що ж було у передачі „невідповідним".

В міру наближення дня виборів наступного президента України чується усе більше побажань щодо того, яким саме має бути новий, демократичного спрямування народний обранець. Апостол Павло вчив людей, що добрий християнин має бути й добрим громадянином, тоді в державі буде лад і спокій. На жаль, посткомуністична спадщина позначається у повному відокремленні громадян від держави. Люди чекають, що саме держава і її провідники впровадять неухильне дотримання законности, припинять корупцію, досягнуть пошани національних і загальнонародних традицій, повсюдного вивчення правдивої історії народу і таке інше...

І це є обов'язком держави. Але це є обов'язком і її громадян, які, чекаючи від держави згаданих дій, дозволяють собі нехтувати службовими обов'язками, красти, давати і брати хабарі, не вживають батьківської (і державної) української мови, не вчать своєї історії, байдужі до численних пам'ятників комуністичним божкам і їх іменам в назвах міст і вулиць, святкують річниці власного поневолення. Так є в Україні... Причиною такого стану є занепад громадянського суспільства. З прадавніх часів суспільство будувалося на трьох головних структурах – Церква, держава, сім'я.

Україна тепер перебуває у зоні багаторічного впливу комуністичної держави, яка спотворила усі три структури. Комуністична диктатура зруйнувала Церкву, обмеживши її функції виконанням деяких ритуалів, присвоїла собі її виховну функцію, змінюючи її для своїх потреб. Більшовики створили власну релігію, власне доктринальне писання, власних божків і форми їхнього прославлення. Більшовики зруйнували сім'ю, коли після невдалої спроби насадження взагалі безшлюбного суспільства усе ж залишили тільки державну реєстрацію нових сімей, а виховання дітей зосередили в дитячих комуністичних осередках, знищили внаслідок репресій і війн батьків і їх виховну ролю. Держава стала не оборонницею суспільства, а наглядачкою, з якнайширшим застосуванням безпідставних вимог і кар.

Внаслідок цього, яка сказав колишній Президент України Леонід Кравчук, „маємо те, що маємо": люди не вміють і не хочуть працювати на рідній землі, шукають способів уникнути податків на користь збанкрутілого велетенського державного апарату, пиячать, прагнуть жити понад можливості сімейного бюджету, покладаються на допомогу закордонних добродіїв, самі тікають за кордон замість облаштування своєї країни.

Зарадити цьому важко, але можна. Один з засновників американської держави Джеймс Медісон писав у 1785 році про позицію кожного державного управителя і члена суспільства: „Віра і обов'язок стосовно Бога, а також характер їх виявлення повинні визначатися виключно розумом і переконаннями, а не тиском і насильством. Релігія повинна залишатися справою переконань і сумління кожної людини, і право кожного – діяти згідно з їхнім повелінням". Отже, президент повинен пам'ятати передовсім про свою особисту відповідальність перед Богом, звіряти свої дії з Святим Писанням, а вже далі думати про власні амбіції чи побажання впливових кіл...

Відомий соціолог Тоні Камполо у своїх працях розділяє владу і авторитет. Влада передбачає насильство - підкорення особи навіть всупереч її бажанням. Авторитет досягається через особисті якості провідника, які приваблюють до нього людей і заохочують їх добровільно виконувати його поради.

В світлі такого поділу варто б подумати, що маємо в Україні - владу насильства чи владу авторитету?

Але є й інший бік проблеми. Коли Тарас Шевченко писав про майбутній прихід в Україну Вашінгтона з його справедливим законом, то мав на увазі не тільки прийняття конституції, а й ставлення суспільства до неї. Тим часом в Україні для багатьох конституція залишається порожнім звуком, її не тільки не знають і не виконують, а й, не знаючи, намагаються змінювати на догоду тимчасовим володарям. Усе суспільство має разом з новим президентом почати впровадження рішучих змін у діяльності держави, у поверненні Церкві і сім'ї властивих їм і втрачених в минулі десятиліття функцій, у спільній турботі усього громадянства про розквіт своєї землі.

А як бути з нормами християнської моралі? Візьмемо, наприклад, безшлюбні подружжя. Реєстрація подружжя в загсі не є шлюбом. Але тут криється ще одна небезпека. Недавні комуністи, які стали президентами, теж відвідують Богослужіння, ставлять свічки у церквах, але роблять це для публіки, для фоторепортерів і телеоператорів. Так і з вінчанням: коли молоді пари йтимуть під вінець тільки тому, що це красиво і модно, то чим їхній шлюб відрізнятиметься від церемоній реєстрації нових сімей в радянських загсах? В основі церковного шлюбу лежить свідоме принесення двома особами обіцянки перед Богом бути

(Закінчення на стор. 18)

Відгомін свята Незалежности в Атланті

Делеґація організацій відділів Союзу Українок та УККА у ґубернатора штату Джорджія, Соні Пердю, під час підписування проклямації про святкування Незалежности України 24 серпня 2004 р.

АТЛАНТА, Джорджія. – 29 серпня 2004 року відбулося організоване святкування Дня Незалежности України в Атланті, штату Джорджія, під гаслом „Бог і Україна".

Від того дня минуло вже досить часу, та відгомін свята донині відчутний у вдячних серцях українців і неукраїнців, що були присутніми на ньому. Вражаючою була масовість. І це вперше, бо до участи були залучені люди різних конфесій – греко-католики, православні, християни-євангелисти, п'ятдесятники.

Почесними гостями свята були священик Української православної церкви Андрія Первозваного о. Богдан Марущак, пастор Першої Слов'янської християнської церкви Атланти Петро Кучерявий, пастор Слов'янського християнського центру „Жнива" Василь Радчук, пастор Слов'янського християнського центру „Жнива" Славік Радчук, священик Української католицької церкви Божої Матері о. Матей Щрьодер, пастор з Північної Каролайни Джордж Давидюк, пастор Слов'янської Євангельської християнської церкви Василь Лантух, голова місцевого відділу Союзу Українок Яруся Гайдук, Лариса Барабаш-Темпл.

Зі словом-заспівом до присутніх звернулася голова відділу УККА штату Джорджія д-р Уляна Боднар. Кожен священик чи пастор мав змогу звернутися з привітальним словом до людей. Були представлені до уваги слухачів зведені хори двох церков, лунав чудовий спів окремих солістів, було професійним музичне оформлення. Поетичне звернення до любої України звучало з уст найменших. А після виступу вся дітвора весело розважалася.

З любов'ю був оформлений мистецький стіл з народними виробами українських умільців. А серед них чільне місце займала Деклярація про святкування 13-ої річниці Незалежности України в штаті Джорджія 2004 року, підписана напередодні свята губернатором штату Джорджія Соні Пердю, який зустрічався з групою українців з нагоди цієї події.

Свято затягнулося допізна. А коли всі розходились по домівках, то з великим і єдиним бажанням зустрічатися знову і знову, аби пережити ще раз спільні миті братерства, єдности, любови, бо над нами один Бог і одна Україна.

Галина Середюк

Почесні гості на святкуванні Незалежности України 29 серпня 2004 р. у Атланті, Джорджія.

В Україні...

(Закінчення зі стор. 16)

разом в щасті і горі, в здоров'ї і хворості. Обоє мають глибоко усвідомлювати, що порушення цієї обіцянки викличе кару якщо не до них, то до їхніх дітей. Але передовсім обоє повинні любити одне одного не тільки в пору фізичного розквіту, а впродовж усього життя.

На жаль, в західніх суспільствах шириться думка про те, що Бог повинен служити людям, вдовольняти їхні забаганки, а люди можуть поводитися так, як їм вигідніше, або як їм підказують обставини життя.

І в цьому полягає найбільша трагедія держави, яка відсунула Церкву до ролі виконання ритуальних дій, тоді як Церква покликана прищеплювати людям взаємну любов і повагу до тієї держави, котра повсякденно піклується про своїх громадян.

Коли йдеться про взаємини християнина і держави, то є три вагомих фактори участи віруючих в державному житті. Поперше, християни, як писав апостол Павло, є такими ж громадянами, як і усі інші, тому повинні виконувати свої громадянські обов'язки, причому виконувати сумлінно, щоб іншим бути за приклад.

По-друге, християни покликані втілювати в земному, світському житті Божі вимоги правди і справедливости. Особливо це належить чинити християнам, обраним на відповідальні посади. Потретє, християни покликані закріпити християнські цінності в міжлюдських взаєминах, в законах.

Християни, обрані до законодавчого парляменту, здатні приймати закони, які базуються на засадах любови і поваги до особи незалежно від її політичних поглядів.

Демократія...

(Закінчення зі стор. 5)

бець щораз то краще справлявся зі своїми завданнями, використовував доступні технологічні засоби для одержання звітів з виборчих дільниць розкинутих від Токіо до Чикаго, і подавав майже остаточні результати ще в ніч після виборів. А С. Ківалов, за наявності сучаснішої технології, не впорався з своїм головним завданням. Мимоволі можна припускати, що коли виявилось, що перемагає В. Ющенко, ЦВК С. Ківалова перестала пісумовувати дані і ... чекала на чудо? Тиждень після закінчення голосування телебачення показало, як С. Ківалов вияснює Президенту Л. Кучмі, що згідно з законом ЦВК має аж 10 днів на те, щоб все підрахувати і оголосити результати.

Але попри усі намагання, включно з прерізними доведеними фальсифікаціями, демократія перемогла – принаймні в першій турі. Народ виявив свою силу і не проспав обов'язку громадянина демократичної країни: голосував, голосував у подиву гідних – за нинішніми міжнародними стандартами – маштабах.

І знову Україна здивувала світ, спантеличила експертів. І знову імпортні російські політтехнологи, ангажовані провладними кандидатами до праці у передвиборній кампанії, підвели. Їх великий політичний досвід з кампаній в Росії тут не зіграв. І знову мені доводиться повторити: тут дуже цікаво жити і все це спостерігати.

Чергова місійна подорож молоді УПЦ в США до України

САВТ БАВНД БРУК, Н. Дж. – 29 липня д-р Зенон і Надія Матківські з благодійної організації „Фонд допомоги дітям Чорнобиля" в осередку Української Православної Церкви в США зустрілися з учасниками другої з черги місійної подорожі в Україну. В групі були сім студентів: Наталія і Ніколь Бек з Палос-Парку, Іл., Марія Карман з Рочестеру, Н.Й. Джан Карест з Вунсакет, Р.Айл., Давид Ділені з Кон., Карен Еріксон з Вунсакет, Р.Айл., і Сара Сіель з Ню-Брітен, Кон. Духовним опікуном був о. Тарас Науменко з Палос-Парку, а Степан Галущак (з Карнеґі, Па.) діяв як провідник-мирянин. В Україні група працювала в інтернатах для дітей в Залуччі, Івано–Франківської, і Знам'янці Кіровоградської областей. Місіонери відвідали також Львів і Київ. На фото: Місіонери з дітьми в сиротинці.

Европейський...

(Закінчення зі стор. 5)

ходом для одних ставало символом вічної боротьби двох начал, своєрідним campus martius, цивілізаційним зіткненням (як же тут не згадати виниклої на той час концепції Самюела Гантінгтона!).

Це пряме продовження концепції antemurale christianitatis (передмур'я християнства), де тільки крок – і ми в полоні стереотипів (Схід, Азія, Росія, протистояння варварам). Прикладом такого способу мислення є „Орда" Романа Іваничука та „Ментальність орди" Євгена Гуцала.

Буття між Сходом і Заходом, на думку деяких інтелектуалів, породжує драматичне розщеплення ідентичности, кризу тожсамости – найяскравіше таке розуміння проявилося у концепції „двох Україн" Миколи Рябчука.

В українського публіциста „дві України" – „східня" і „західня" перебувають у постійному конфлікті, що не може не нагадувати фатального протистояння „наддніпрянців" і „наддністрянців" після Першої світової війни. Ця асоціяція посилює гострі реакції дослідників та публіцистів на концепцію „двох Україн".

Буття між Сходом і Заходом може означати також цілеспрямоване прищеплення певних західних культурних зразків – таку програму переслідує частина українських інтелектуалів, а найяскравіше це проявляється у феміністичному письмі Оксани Забужко. Однак не менш цікаві спроби (і цієї письменниці, і багатьох українських інтелектуалів) застосування інструментарію постколоніяльних студій для опису ситуації української культурної тожсамости.

Центрально-европейська українськість

Концепція Центральної Европи, створена у XIX ст., у формі „MittelEurope" набула зловісного звучання. Її відродили польські, чеські та угорські (центральноевропейські!) інтелектуали у 70-ті роки, коли вже, здавалося, ніщо не зупинить процесу совєтизації культур „малих націй". Кундера, Конрад, Мілош своїми есеями змінили культурне обличчя своїх країн, створивши утопію, яка протиставилася реальній загрозі, утопію, у яку приємно було вірити. Ця утопія припинила своє існування – принаймні в Польщі, Угорщині та Чехії - після „осени народів" 1989 року. Несподівано вона виринула східніше: в Литві, Білорусії, а найсильніше проявилася – в Україні, в Галичині – завдяки есеїстиці Юрія Андруховича.

Це перетворення периферійности у центральність – одна з найцікавіших сучасних концепцій української ідентичности, на додаток – літературно надзвичайно приваблива. Однак і в лоні цієї центральноевропейської концепції української ідентичности зродилися її менш ліберальні варіянти, сперті на гострому протиставленні „справжньої" европейськости Галичини та „недоевропейськости" східньої частини України.

У розмові про сучасний український дискурс ідентичности варто пам'ятати, що европейська орієнтація не є єдиною, і, на мою думку, не є панівною. Однак, вона є єдиною, яка водночас передбачає модернізацію української ідентичности, а отже і відкриття на іншого; вона є більше інклюзивною, ніж ексклюзивною, а тому й має більшу здатність вистояти перед різними викликами сучасности.

УКРАЇНА І СВІТ

Мова про діяспору – в Острозькій академії

Учасники міжнародної конференції

ОСТРОГ, Україна. – У цьому старовинному місті на Волині 23 – 24 вересня відбулася Міжнародна наукова конференція „Українська діяспора: проблеми дослідження". Її організаторами стали Інститут досліджень української діяспори при Національному університеті „Острозька академія", Українське Історичне Товариство та Наукова Рада Світового Конґресу Українців.

Конференцію відкрив ректор Острозької академії д-р психологічних наук проф. Ігор Пасічник, наголосивши на важливості наукового вивчення різних аспектів життя закордонни українців. У вітальному слові співголова Оргкомітету конференції, голова Наукової Ради при СКУ та Президент Українського Історичного Товариства проф. Любомир Винар підкреслив, що українська діяспора становить невід'ємну інтеґральну частину історії України і світового історичного процесу.

Також проф. Л. Винар своєю доповіддю „Українське наукове життя в діяспорі: вибрані питання" розпочав працю першої сесії – „Наукове життя в діяспорі". Її тематичним продовженням стала доповідь доц. Алли Атаманенко „Проблеми і напрями дослідження української діяспори в Україні". У доповіді „Українська Вільна Академія Наук у США" президент УВАН проф. Олекса Біланюк подав історію академії, основні напрями діяльности на сучасному етапі. Директор Канадського Інституту Українських Студій проф. д-р Зенон Когут свою доповідь присвятив КІУС-ові. Доповідь проф. Юрія Макара мала назву – " 'Український Історик' та Українське Історичне Товариство – чинник розвитку взаємодії українських вчених з України та діяспори".

Проф. Юрій Даревич, голова Комісії людських і громадських прав СКУ говорив про діяльність НТШ в Канаді, зокрема про дослідження з історії, мистецтвознавства, мовознавства тощо. Завершила сесію доповідь заступника директора Центра українознавства Київського Національного університету, доц. Валентини Піскун про мотивацію розбудови мережі наукових установ українською політичною еміґрацією у 20-их роках ХХ ст.

У сесії „Архівні фонди і книжкові колекції діяспори в Україні та українські бібліотеки за кордоном" особливе зацікавлення викликали доповіді доц. Марини Палієнко та проф. Миколи Щербака про архівні центри української діяспори і проблеми їх збереження та використання. Старший науковий співробітник Інституту філософії НАН України канд. філософських наук Ірина Валявко доповідала про україніку у фондах Бахметьєвського архіву Колюмбійського університету та двох приватних архівів Дмитра Чижевського в Німеччині. Директор бібліотеки ім. О. Ольжича Олександр Кучерук проаналізував зміст архіву державного центру УНР в екзилі та обставини його повернення в Україну. Важливою для дослідників в Україні стала інформативна доповідь Людмили Дибчук та Ігоря Мазила про формування книжкових колекцій діяспори в незалежній Україні.

Після сесії відбулася презентація книжкових видань Національного університету „Острозька академія" та УІТ, УВАН і НР СКУ, про які розповіла Алла Атаманенко. Було також представлено книгу проф. Любомира Винара „Козацька Україна. Вибрані праці".

Доповіді наступного дня були присвячені творчості українських вчених за межами України – Олександра Грановського (доповідач Гаврило Черняхівський, Кременець), Олександра Домбровського (доповідач Галина Клинова, Острог).

На сесії „Проблеми української еміґрації" було вислухано доповіді Людмили Божук (Київ) – „Освіта і шкільництво українського зарубіжжя: форми і методи опіки сучасної української держави", Івана Патарака (Чернівці) – „Початки формування релігійного життя українців Канади у спогадах сучасників", доц. Тадея Яценюка (Чернівці) – про державотворчі ідеї першої української еміґрації, Заслуженого журналіста України Юрія Брязгунова – про джерела життєстійкости в умовах відірваности від материнського масиву мови українців Подоння, та ін.

На заключному засіданні у виступах проф. Зенона Когута, проф. Олекси Біланюка, проф. Юрія Даревича, проф. Юрія Макара, проф. Любомира Винара та ін. було підведено підсумки конференції і прийнято рішення, що наступна конференція відбудеться в 2006 році. Вже тепер організатори чекають на пропозиції від науковців діяспори й України.

Наталія Конопка

Призначення...

(Закінчення зі стор. 1)

валася століттями. Для цього було потрібно, щоб Церква і Держава стали незалежні один від одного. Протестанська Реформація нав'язала плюралізм релігій. Розширення освіти закріпило незалежність думки як від Церкви, так і від Держави. Епоха відкриттів поширила горизонти людства. І розвиток капіталізм наголосив конкуренцію і ринок. Нічого з вищенаведеного не відбулося і немає в ісламському світі. Замість цього є злиття релігії і політики, вороже плюралізму. Справжній демократичний уряд з'явився тільки в Туреччині, як це не парадоксально, в результаті запровадження автократичним провідником демократичних форм правління.

Особливо важливо розуміти перешкоди, що стоять перед демократією в такій країні, як Ірак з його багатоетнічним і багаторелігійним суспільним устроєм. На Заході демократія розвивалася при умові гомогенних суспільств. Але в суспільствах, що чітко поділені за релігійними, етнічними або політичними ознаками, статус меншини нерідко означає постійну дискримінацію і постійний ризик політичного знищення.

Це питання особливо гостро стоїть в Іраку. Країна складається з трьох великих груп населення: курдів, шиїтів і сунітів; при цьому шиїтів біля 60 відс., а на частку двох інших груп припадає приблизно по 20 відс. Протягом 500 років суніти панували з допомогою військової сили, а при Садамі це панування здійснювалося винятково жорстокими засобами.

Сучасне повстання в сунітському реґіоні Іраку – не тільки національна боротьба проти Америки, але також засіб відновити політичне панування. В той же час політичний процес мало що значитиме для курдів, якщо процес не несе з собою значної частки автономії. Шиїти миряться, але без переконння, з присутністю США в Іраку, щоб відмінити давньо-історичне панування сунітів, вважаючи це першим кроком на шляху шиїтського панування.

Січневі вибори в Іраку потрібно розглядати як початок тривалого змагання між різноманітними групами, зв'язаного з постійним ризиком громадянської війни або національної боротьби проти США, або з тим і іншим відразу. Всі протидіючі угруповування зберігають міліційні формування саме на цей випадок. Треба буде посилити процес виборів значними елементами федералізму і виробити чіткі конституційні ґарантії на захист тих, хто може виявитися в постійній меншості. Після січневих виборів деяка інтернаціоналізація ситуації в Іраку з'явиться єдиним реалістичним шляхом до внутрішньої стабільности Іраку і до завоювання тривалої підтримки населенням Америки.

Живучість політичного процесу в Іраку залежить в першу чергу від безпеки - для чого Сполучені Штати збережуть за собою головну відповідальність, – але ця живучість також залежить і від міжнародної згоди на те, щоб визнати іракський уряд виразником сподівань населення країни. Але Німеччина і Франція – найбільш тяжкі союзники для Америки в питанні Іраку – на початку процесу примирення не змінять своєї позиції відносно відправлення військ в Ірак. А країни, що направили в Ірак свої війська, зазнають достатніх внутрішніх труднощів в питанні збереження присутностиі своїх військ в цій країні. Для суттєвої інтернаціоналізації необхідно зосереджуватися на питаннях безпеки і залучити до участі інші країни, окрім країн НАТО. Отже, після січневих виборів бажано мати під егідою ООН міжнародну контактну групу, що стане консультувати Ірак. Логічними членами стали б країни, у яких є досвід з войовничим ісламом, і яким є що втрачати в результаті радикалізації Іраку - наприклад, Індія, Туреччина, Росія, Альжир, в додаток до Сполучених Штатів і Великобританії. США в силу своєї військової присутности і своєї фінансової ролі зберегли б ведучі позиції.

Запобіжні дії

Заява адміністрації Буша-молодшого про концепцію запобіжних дій як про американський винахід суперечить загально-прийнятє знання. Насправді, запобіжні дії є невід'ємною частиною нового світового порядку.

Міжнародна система XX сторіччя була встановлена ще в 1648 року Вестфальським мирним договором. Прагнучи уникнути повторення Тридцятилітньої війни, в якій були убиті майже 30 відс. жителів Центральної Европи, і що велася немовби через релігійні переконання, правителі заснували нову систему на принципах суверенітету в рамках державних кордонів і невтручання в те, що відбувається за цими кордонами.

Але події 11 вересня 2001 року позначили кінець такого стану.

Загрози, як стало зрозуміло, тепер виходять не тільки від дій інших держав, вони можуть виходити від приватних груп, що діють на територіях суверенних держав всупереч політиції даної держави. Стратегія епохи „холодної війни" більше недоречна, бо стратегія „стримування" неефективна проти супротивника, що не має території, яку необхідно захищати. А дипломатія не працює, коли супротивник відкидає всі обмеження для досягнення своєї мети і ставить як завдання знищення інших суспільств. В Вестфальській системі баланс сил міг бути порушений тільки завоюванням іншої держави. Але в світі приватизованого терору і розповсюдження зброї масового ураження (ЗМУ) баланс сил може бути порушений, а виживання поставлене під загрозу подіями, що розвиваються повністю в межах кордону будь-якої держави.

Країни, що звикли до системи взаємин або балансу, будуть прагнути виробити такі правила поведінки, що не дозволять будь-якій окремій державі приймати рішення про впровадження запобіжних дій в односторонньому, необмеженому порядку. Жодна держава, якою б могутньою вона не була, не зможе самостійно організувати міжнародну систему. Мета американської зовнішньої політики повинна полягати в перетворенні домінуючого впливу в спільну відповідальність. Для цього необхідно проводити консультації, в яких акцент буде робитися не на негайних політичних пропозиціях, а на спільному визначенні довгострокових задач.

Розповсюдження ядерної зброї

Так само, як войовничий іслям є безпосереднім і очевидним викликом міжнародному порядку, розповсюдження ядерної зброї (ЯЗ) є самою тривалою і небезпечною загрозою виживанню людства. Сьогодні міжнародна система зштовхнулася з безпосередньою загрозою потрапляння ядерної зброї в руки двох країн, що мають пляни, які викликають неспокій: ізольованого північнокорейского режиму, відповідального за численні вбивства і викрадення і підпадаючого під всі визначення держави-ізгоя; і Ірану, нинішній режим якого починав з захоплення в закладники американських дипломатів, а згодом підтримував широке коло терористичних угруповувань і сьогодні продовжує називати Америку своїм головним ворогом. Ядерна зброя в руках цих країн стала б важливим кроком до позбавлення світового порядку всіх залишків Вестфальської системи. Політика „стримування" втратить свій традиційний сенс навіть в двосторонніх взаєминах. Нещодавний досвід так званої „приватного" передання пакистанських ядерних технологій в інші країни показує, що настав останній момент, коли розповсюдження ЗМУ ще можна утримати під контролею.

Світове співтовариство розривається з одного боку почуттям застереження про ядерну катастрофу, а з другого – із ставленням недовіри до попередження Америки щодо ядерної загрози. Дехто по обидва боки Атлантики стверджує, що це питання служить лакмусовим папірцем для перевірки того, чи може дипломатія служити головним інструментом стримування міжнародної агресії. Що стосується ядерної програми Північної Кореї, все впирається в питання, чи слід зробити переговори двосторонніми (між США і Північною Кореєю) або ж продовжити їх в Пекіні в існуючому форматі з участю Північної Кореї, Південної Кореї, Китаю, Японії, Росії і США. Для поступу новообраному президентові доведеться, поклавши кі-

(Закінчення на стор. 21)

Призначення...

(Закінчення зі стор. 20)

нець цим суперечкам, визначити об'єднану політику. А в практиці відмінність між дипломатією і тиском чисто академічна, оскільки дипломатія ніколи не буває абстрактною: вона неминуче являє собою суміш того і іншого. Головна складність - визначити правильні співвідношення.

Країни, зацікавлені в придбанні ядерної зброї, стверджують, що вони хочуть використати атомну енергію з мирною метою або для розквіту виробництва електроенергії, або хочуть того і іншого разом. Одначе, в загальному випадку кінцевою метою країни, зацікавленої в придбанні ядерної зброї, є політичні і стратегічні цілі, а не економіка. Іран, нафтодобувна країна, не має економічної потреби в атомних електростанціях. Політика пропозиції матеріяльних стимулів в обмін на відмову від ядерних програм скоріше за все зазнає невдачі. Без загрози тиску, вірогідно, не буде поступу.

В будь-якому випадку рішення не можна залишати тільки двостороннім переговорам США з країнами, що прагнуть до володіння ядерною зброєю. В такому небажаному випадку США залишається як одинока держава, яка буде відповідати за міжнародну безпеку.

Щоб внести в процес переговорів про контролю над озброєннями відчуття терміновости, потрібно відповісти на наступні чотири питання: скільки у нас в дійсності залишається часу до того, як процес розповсюдження ЯЗ в Північній Кореї і в Ірані стане незворотним? Які стимули і гарантії ми готові запропонувати? Який тиск і агресію ми готові виявити, якщо наші стимули не дадуть ефекту? І як нам уникнути того, щоб переговори і перетворення в життя домовленостей не стали засобом легітимізації розповсюдження ядерної зброї замість того, щоб його відвертати? Таким чином, реалії накладають тимчасове обмеження на ці переговори, або ж новообраний президент до кінця свого терміну залишить, скоріше всього, страшну спадщину. І тоді всіх будуть хвилювати такі, наприклад, питання: Як повинно реагувати суспільство на ядерний вибух, якщо невідомо, хто за нього відповідальний? Як реагувати на ядерну війну між двома країнами, що нещодавно стали володарями ЯЗ, або одна з них застосувала ЯЗ проти своїх неядерних супротивників?

Довгочасний виклик

Якими б не були важливими регіональні кризи - Ірак, Північна Корея - вони здаються малими в порівнянні з фундаментальною зміною балансу сил в рамках світової системи. Історики згідні з тим, що поява єдиної Німеччини приблизно сто років тому внесла дисбаланс в европейську систему, бо з'явилася держава, що була сильніша за будь-якого з своїх сусідів. Дізраелі назвав цю подію більш важливою, ніж Французька революція. В наше сторіччя піднесення Китаю як потенційної наддержави має ще більшу історичну важливість, оскільки при цьому відбувається переміщення центру сили в світовій системі з Атлантики на Тихий океан. Зрозуміло, Китай навряд чи стане полягатися на свою військову силу як на головний інструмент досягнення статусу світової держави. При сучасних технологіях війна між великими державами є абсолютно крайнім засобом, а не політичним вибором. Америці слід зберегти свою традиційну опозицію гегемоністичним спрямуванням в Азії. Але Китай не стане проводити такої нерозсудливої політики, яку проводив Радянський Союз, що погрожував всім своїм сусідам відразу і кидав виклик Сполученим Штатам в боротьбі за виживання. Залишивши в стороні особливий випадок Тайваня, Китай буде прагнути до придбання впливу, відповідного його зростанню, з допомогою дипломатичних і політичних засобів. Що стосується Китаю, одним з головних завдань є стримування націоналізму, що приходить на зміну комунізму, не дозволяючи йому перетворитися в конфронтаційну силу. Для Китаю і США потрібний постійний стратегічний діялог на високому рівні для вироблення загального визначення довгочасних завдань – з тим щоб, де це можливо, зробити їх сумісними і скоротити небезпеку конфронтації, коли ці спроби виявляться марними. Їм потрібно зробити так, щоб питання Тайваню не підривало їхніх відношень, в той же час пам'ятаючи про важливість вирішення цього питання мирними засобами. В китайсько-американських відношеннях майбутнє Кореї стане грати все більш помітну роль. Це не просто питання нерозповсюдження, але виклик для системи безпеки всієї Північно-Східної Азії. Пропорційне регулювання доступу до світових енергетичних ресурсів і сировини перевищує можливості міжнародної системи в її нинішній формі. Якщо ця проблема не буде контрольованою, виникає реальна небезпека повернення до конфліктів колоніяльної доби – при цьому сварки через напрями трубопроводів замінять минулі сварки за території – і до кризи цін на товари, що може скінчитися загальносвітовим економічним спадом.

Все вище викладене звертає нас до атлантичних відношень. В ході політичної кампанії розходження між країнами по обидві сторони Атлантики пояснюються короткочасними тактичними помилками Америки. Це – невірне розуміння реалій. В Сполучених Штатах відходить від влади післявоєнне покоління, яке плекало американсько-европейські стосунки. Додатково політичний центр перемістився в ті кутки країни, представники яких мають менше особистих зв'язків з Европою і менше досвіду з її міжнародними викликами, ніж їхні попередники, що створили цю післявоєнну структуру.

Европейські нації, що винайшли концепцію нації-держави, сьогодні прагнуть передати свій суверенітет Европейському союзу, що доки ще не володіє традиційними атрибутами держави. І це породило чаклунське зілля взаємного непорозуміння. Переключивши свою увагу з Атлантичного альянсу на Раду Безпеки ООН, европейці не почувають своїх особливих зобов'язань підтримувати політику США, часами активно їй протидіюючи. Ці обставини неможливо ліквідувати шляхом консультацій з якогось одного питання; для цього потрібна фундаментальна зміна взаємин по обидві сторони Атлантики. Поглиблений діялог між двох берегів Атлантичного океану необхідний. У світі, де розмножується „джигад", де трансформується баланс влади, відбуваються великі демографічні зміни, масова міграція і економічна гльобалізація, найвищий виклик для цього альянсу буде знову знайти спільну мету.

Діялог з Іраку і Ірану потрібно доповнити новим підходом до палестино-ізраїльської проблеми. Десятиріччями дипломатичний глухий кут ставав все більше непереборним якраз в силу того, що Европу сприймали як прибічника палестинських вимог, а Америку - як борця за Ізраїль. Однак нові обставини дозволяють думати про те, як зблизити позиції двох протидіючих сторін.

Можливість встановлення нового світового порядку з'являється перед кожною новою генерацією. Дилема нашого сторіччя була найкращим чином складена філософом Кантом більш 200 років назад. В своїй праці „Perpetual Peace" („Постійний мир") він писав, що наша плянета приречена на постійний мир. Він стане можливим або завдяки людському передбаченню, або в результаті серії катастроф, що не залишать іншого вибору. Яка з цих двох можливостей реалізується в дійсність, стане найважливішим питанням для новообраного президента США.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", жовтень 2004 р.

60 дол.	Мусій Юрій	Етобіко, Онт. Канада
55	Дейнеківський Юрій	Норт Потомак, Мд.
50	Дуда Василь	Гамільтон, Онт. Канада
	Крупська Наталія в пам'ять	
	Корнеля Крупського	Денвер, Кол.
	Сосенко Юрій	Оукбрук, Іл.
	Винар Любомир	Равена, Огайо
45	Кібужинський Юрій	Ґейтерсбург, Мд.
	Цуган Ігор	Макунджі, Па.
	Шмідт Роберт	Бірмінгем, Мич
37.50	Тишко Володимир	Вінніпег, Ман. Канада
30	Кутах Йосип	Рослиндейл, Мас
25	Андріїв Модест	Філядельфія, Па.
	Головацький Микола	Манчестер, Н.Дж.
	Красовський Микола	Порт Шарлот, Фла
	Кузик Дарія	Трентон, Н.Дж.
	Воронка Роман	Мейплвуд, Н.Дж.
20	Бойко Віра	Оушен Сіті, Н.Дж.
	Бурбело Ю.	Вестерлі, Р. Ай.
	Гнатюк Анна і Юрій	Вінніпег, Ман. Канада
	Кобаса Олександер	Вашингтон, Н. Дж.
	Колищко Ганя	Редондо Біч, Каліф
	Кузишин Оксана	Фордс, Н.Дж.
	Решетар Олена	Тусон, Аріз
	Салдин, Марія	Вестон, Онт. Канада
	Суховерський Г.	Вілмінгтон, Дел.
	Трусевич Галина	Чикаго, Іл.
18	Ріпа Маланія	Воллінгфорд, Па.
15	Балюк Володимир	Бруксайд, Н. Дж.
	Даниленко Володимир	Кергонксон, Н. Й.
	Дудко Юліян	Асторія, Н.Й.
	Томків Юрій	Гамільтон, Онт. Канада
	Гураленко Люба	Юніон, Н.Дж.
	Януш Люба	Антіок, Іл.
	Клапіщак Наталія	Лонг Валі, Н.Дж.
	Макар-Лядді С.	Бруклин, Н.Й.
	Стельмах Адріян	Лівонія, Мич
	Теслюк-Дердак Марта	В. Гартфорд, Кон.
	Вовк Степан	Торонто, Онт. Канада
10	Онишкевич Ілля	Ірвінгтон, Н.Дж.

10 дол.	Бояр Анна	Апердейл Ривер, Н.Дж.
	Чайковська Наталія	Моріс Плейнс, Н.Дж.
	Фідер-Слиж Марія	Торонто, Онт. Канада
	Гарасимів Михайло	Бонита Спр. Фла.
	Гурська Олександра	Балтимор, Мд.
	Гнідяк Мирон	Парлін, Н.Дж.
	Іваничко Віра	Норт Порт, Фла
	Яремчук Роман	Ню-Йорк, Н.Й.
	Купчинський Ярема	Ист Брансвик, Н.Дж.
	Лащенюк Василь	Самерсет, Н.Дж.
	Левинюк Ярема	Палатайн, Іл.
	Лозан Валентин	Честер, Па
	Лужинян Ольга і Микола	Чикаго, Іл.
	Литвин Ярослав	Вейлсборо, Н.Й.
	Лисак Лідія	Нюарк, Дела
	Малкутан Марія	Ла Джолла, Каліф
	Небожинський Ф.	Самерсет, Н.Дж.
	Петрівський Михайло	Норт Порт, Фла
	Плинда Надія	Раритан, Н.Дж.
	Ракочі Теодор	Когоз, Н.Й.
	Роман Антоній	Ріно, Нев.
	Шуляга Андрій	Мастік, Н.Й.
	Славінський Тарас	Стратфорд, Кт.
	Свистовська Галина	Берклі Спрінгс, З. Ва
	Ватраль Микола	Вестон, Онт. Канада
	Вахнищук Борис	Оушен Спрінгс, Мс.
5	Дубина Лідія	Челтенгем, Па.
	Кушира Соня	Норт Порт, Фла
	Петриняк Микола	Вернон, Б.К. Канада
	Баб'як Марія	Болдер, Колор.
	Білик Галина і Володимир	Вестфілд, Н.Дж.
	Бринович Теодозій	Філядельфія, Па.
	Харченко Юліян	Монтагю, Н.Дж.
	Цибрівський Іван	Лубаїд, Конт.
	Добровольська Лідія	Брайтон, Мич
	Дробот Христофор	Едісон, Н.Дж.
	Головацький Осип	Тамарак, Фла.
	Гординська Василина	Брайтон, Мич
	Григорчак Т.	Гонолулу, Гаваї
	Гринчишин Василь	Вебстер Н.Й.

5 дол.	Гусак Леонід	Дейві, Фла
	Ярошенко Вадим	Елізабеттаун, Па
	Клюфас Зоряна	Гайленд Парк, Н.Дж.
	Кононів Іванна	Ест Оранж, Н.Дж.
	Кошин Ліліяна і Богдан	Кендал Парк, Н.Дж.
	Ковалюк Богдан	Перт Амбой, Н.Дж.
	Курило Ольга	Вестон, Онт. Канада
	Лен Мирослав	Н. Роялтон, Огайо
	Літинський Е.	Вайнантскіл, Н.Й.
	Марків Богдан	Вудбридж, Кт.
	Марушка Микола	Чикаго, Іл.
	Мазурок Надія	Едмонтон, Алб. Канада
	Мікітін Карло	Лонг Айленд Сіті, Н.Й.
	Лутчин Надія	Львівська обл. Україна
	Плецан Павло	Тернопільська обл. Україна
	Постоловський Йосиф	Воррен, Мич
	Росинський Віктор	Пенінгтон, Н.Дж.
	Семенюк Ольга	Ист Гановер, Н.Дж.
	Штогрин Юрій	Ню-Йорк, Н.Й.
	Сова Михайло	Філядельфія, Па.
	Стадник Степан	Чикаго, Іл.
	Станецький Ярослав	Елмайра, Н.Й.
	Степаненко Галина	Сан Хозе, Каліф.
	Стерко Ірина	Нарберт, Па.
	Тарнавська Анна	Глен Гарднер, Н.Дж.
	Тимчук Дмитро	Балтимор, Мд.
	Тадейчук Володимир	Йонкерс, Н.Й.
	Ковальчук Володимира	Львівська обл. Україна
	Васків Анна	Рочестер, Н.Й.
	Васильків Йосиф	Кліфтон, Н.Дж.
	Вінярський Володимир	Ветерсфілд, Кт.
	Волощук Марія	Воррен, Мич
	Зайко Софія	Норт Гейвен, Кт.
4	Коць М.	Лексінгтон, Н.Й.
		Разом 1,535.50 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

Маловідомі сторінки українського музичного модернізму початку ХХ ст.

Марта Винницька

Початок ХХ століття супроводжувався величезними змінами і перетвореннями не лише в політичному та економічному житті країн світу. Радикальних процесів оновлення зазнала европейська культура. В Україні, особливо під впливом мітів радянських істориків про хронічну українську „поетичну несучасність", ніхто не наголошував на причетности української культури до великих загально-европейських мистецьких перетворень початку минулого століття. Щойно за останні десять років ситуація щодо переосмислення української культури (театру, малярства, музики) почала кардинально змінюватися. Про український музичний модернізм першої половини ХХ століття заговорили наукові дослідження О. Кушнірук, Р. Стельмащука, О. Коменди, О. Козаренка. На жаль, на сьогоднішній день немає праці, яка охопила б музичні досягнення українського модернізму і об'єднала б композиторів цього періоду. Українська громада в Торонто мала нагоду послухати доповідь „Український музичний модернізм першої повини ХХ століття" і відкрити для себе нові сторінки українського музичного мистецтва.

23 вересня, у приміщенні Канадсько-Української мистецької фундації відбувся вечір д-ра Дагмари Турчин (Дувірак), музиколога, колишнього професора історії музики Державної музичної академії ім. Лисенка у Львові. Доповідь відбулася за сприяння НТШ Канади, яке вже не перший рік організовує цікаві зустрічі з науковцями, мистецтвознавцями, політиками з України і Канади. Відкрила вечір д-р Дарія Даревич, голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді, і привітала гостей з початком осіннього сезону низки традиційних викладів Товариства.

Д-р Марко Стех представив доповідачку, наголосивши що основну освіту д-р Дагмара Турчин здобула у Львівській державній музичній академії ім. М. Лисенка, а згодом захистила докторську дисертацію з музики у Київській державній музичній академії ім. П. Чайковського. З вересня 1989 по травень 1995 року д-р Д. Турчин була директором багатьох музичних фестивалів, зокрема Музичного фестивалю Лисенка, Фестивалю сучасної музики, фестивалю „Діялоги з Ігором Стравінським", Фестивалю, присвяченого річниці Голодомору 1933 року, та інших. З 1996 року доповідачка проживає і працює в Канаді.

Доповідь допомогла зрозуміти історію творення нового стилю европейської музики, який прийшов на заміну романтичній традиції. Музичний імпресіоналізм, в найширших його проявах, знайшов своє відображення в творчості українців Федора Якименка і Василя Барвінського. Забутий сьогодні, Федір Якименко виділявся з-поміж композиторів свого часу. Особливої популярності він набув не лише в Україні та Росії, але й у Західній Европі, а особливо у Франції. Здобув освіту в Росії, навчаючись у Римського-Корсакова, але через сильний зв'язок з французькою культурою, окремими її діячами, під час перебування в Парижі, Ніці та Женеві у 1903-1906 роках, вийшов з-під впливу російського учителя, і повернувшись в Україну, до Харкова, витворив свій світ бачення музики і зайняв своє беззаперечне місце в її історії.

Імпресіоністичний період творчости Василя Барвінського також припадає на 1907-1915 роки, хоча на відміну від попереднього, цей львівський музикант навчався у Празі. Основою композицій Барвінського є замилування природою, її пастельними, прозорими, серпанковими відтінками, тому на відміну від Якименка його твори пронизані теплотою і мелодійною сердечністю тону. Водночас імпресіоністичні твори Барвінського мають яскраво виражені національні риси. Творчість Барвінського мала вагомий вплив на музичну спадщину українського модернізму 1920-30 років.

Стиль сецесії (або модерну), вирізнявся забарвленням непевности, нереальним химерним світом стовидінь, ілюзійністю та декоративністю. Стиль сецесії особливо проявився в оперній творчості Бориса Яновського, який в 1910-1018 роках працював у Москві і написав там декілька опер. Наприклад, в опері „Суламіта" знаходимо елементи містичної пишної декоративности, екзальтовану експресивність вокальних партій, жорсткість гармоній. Вертаючись до творчості Василя Барвінського, бачимо сецесійні впливи у його вокальних творах, особливо у солоспіві „Місяцю, Князю", на вірші І. Франка.

З кінцем 1900-их років імпресіонізм і сецесія вичерпуються і відживають себе у Европі. Натомість молоді, радикально налаштовані музиканти занурюються у пошуках нової звуко-висотної організації в музиці. Українець з Чернігівщини Микола Рославець, випереджуючи своїх західних колег, створює свою власну 12-тонову організацію і називає її системою синтетакорду. Базуючи свої твори на перетвореннях основного гармонічного комплексу (індивідуально обраного для кожної композиції), М. Рославець, починаючи від 1914 року, поступово удосконалює свою композиторську техніку, демонструючи непересічний мистецький хист в різних музичних жанрах.

Особливої уваги в своїй доповіді д-р Дагмара Турчин (Дувірак) приділяє знаному на весь світ композитору Ігореві Стравінському. Будучи українцем з роду, композитор твердо декларував своє російське походження. Композитор Римський-Корсаков, будучи духовним батьком композитора, мав великий вплив на світогляд та музику Стравінського. Та Україна завжди займала своє незмінне місце в житті мистця. Дитиною дуже часто проводив свої вакації на Поділлі і Волині, а одружившись зі своєю кузинкою Катериною Носенко, отримав у весільний подарунок землю в Устилузі, що на Волині. Саме під впливом народної музики, почутої в Україні, Стравінський ство-

(Закінчення на стор. 27)

В українсько-польському колеґіюмі почався новий навчальний рік

ЛЮБЛІН, Польща. – 13 жовтня Европейський колеґіюм польських і українських університетів учетверте урочисто відкрив новий навчальний рік.

Колеґіюм був заснований у 2000 р. двома польськими університетами (Університет Марії Кюрі-Склодовської і Люблінський католицький університет) та трьома українськими (Національний університет „Києво-Могилянська Академія", Київський національний університет ім. Тараса Шевченка та Львівський національний університет ім. Івана Франка). Перша інавгурація навчального року в Европейському колеґіюмі польських і українських університетів, у якій взяли участь президенти Польщі та України, відбулася в жовтні 2001 року.

Інавгурація 2004/2005 навчального року в Европейському колеґіюмі польських і українських університетів відбулася в Актовому залі Академічного центру культури в Любліні. Інавгураційну лекцію прочитав проф. Володимир Александрович, співробітник Інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича Національної Академії Наук України у Львові та професор Ґданського університету. Тема лекції: „Українське середньовічне мистецтво та візантійська і західньоевропейська традиції".

Новий навчальний рік у Колеґіюмі розпочали 167 аспірантів, серед яких – 48 слухачів II курсу, 43 – III курсу та 76 – останнього, IV курсу. Це молоді науковці з восьми держав. Найбільшу кількість серед слухачів становлять громадяни України (136 осіб), наступна група – це громадяни Польщі (20 осіб), решта слухачів є громадянами Білорусі (6 осіб), Росії (1 особа), Молдови (1 особа), Словаччини (1 особа), Литви (1 особа) та Казахстану (1 особа).

Новий навчальний рік буде важливим для майбутнього Колеґію-му. Очікується, що буде врегульовано юридичний статус цього закладу. Протягом багатьох місяців триває праця над проєктом міжурядової польсько-української угоди, яка визначить правові рамки для розвитку Колеґіюму як европейського навчального закладу, що здійснює аспірантський вишкіл слухачів.

Окрім діяльности, пов'язаної з навчанням слухачів, Колеґіюм ініціює різноманітні дії на користь польсько-української співпраці. Відкриті лекції є пропозицією, спрямованою до всього академічного середовища Любліна.

Готується спеціяльна програма, що включає видання, які представлятимуть польську культуру українцям та українську культуру полякам. Плянується активна участь Колеґіюму у відзначенні Року України в Польщі.

Відділ зовнішніх зв'язків Европейського колеґіюму

П'ятий конкурс ім. П. Яцика розпочався

Наступний – уже п'ятий - Міжнародний конкурс з української мови ім. Петра Яцика урочисто відкрився 9 листопада в Запоріжжі, в День української писемности та мови. Учасники змагання пройдуть кілька етапів, а далі ті, хто виявив найкращі знання, позмагаються на загальнонаціональному рівні, де буде майже 800 школярів і до сотні студентів – переможці обласних етапів у номінаціях за кожен кляс, а також кожен курс і профіль вищого навчального закладу.

У конкурсі на різних його етапах нагороди одержать понад тисячу осіб – від 100 гривень за перемогу на обласному рівні й до 7 тисяч гривень за перше місце в номінаціях за 10 та 11 кляси. Окрім грошових нагород, школярі та студенти одержать цінні подарунки, бібліотечки й пам'ятки на згадку. У дипломі кожного нагородженого зазначено ім'я мецената, чию нагороду одержує школяр чи студент. Конкурс називається міжнародним, бо окрім школярів і студентів України, в ньому беруть участь й українські діти з держав СНД. І в цьому є своя символічність – уся юна українська родина колишньої радянської імперії в такий спосіб вклоняється найдорожчому національному скарбові – мові.

Адреса організаторів конурсу: „Petro Jacyk Educational Foundation", 5080 Timberlea Blvd., #202, Mississauga, ON L4W 4M2

Михайло Слабошпицький,
виконавчий директор
Ліги українських меценатів

Делеґація УВКР відвідала Сибір

КИЇВ. – Від 14 до 29 вересня делеґація Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР) здійснила поїздку до західнього та східнього Сибіру Російської Федерації, відвідала Тюменську, Новосибірську, Омську, Іркутську області та Ханти-Мансійський автономний округ.

Метою поїздки було дослідження стану, в якому перебувають сьогодні українці в Росії. Початок цьому вивченню покладено у 2002 році, коли УВКР відвідала Курську, Білгородську, Воронезьку області та Краснодарський край. У 2003 році УВКР відвідала Далекий Схід та Камчатку.

Інтерес до Сибіру викликаний тим, що українці тут становлять одну з найчисельніших національних груп, поступаючись за кількістю лише росіянам, а в деяких реґіонах – сибірським татарам. В ході візити делеґація мала можливість зустрітися з українськими громадами, провести переговори з представниками місцевої влади. В Омській та Іркутській області делеґація відвідала місця компактного проживання українців – нащадків переселенців початку XX століття. В більшості областей відбулися спільні концерти, а в заснованому українцями у 1908 році селі Батама Іркутської області за участю гостей з України відбувся перший реґіональний фестиваль української культури.

Протягом поїздки делеґація побачила ряд колективів, які мають статус народних і є дипломантами численних, в тому числі міжнародних конкурсів. В той же час вирішення питань освіти рідною мовою, заснування власних засобів масової інформації, приміщень для громадської роботи, надходження україномовної літератури знаходиться на вкрай низькому рівні.

У п'яти реґіонах РФ делеґація не знайшла жодної української кляси, лише в Сурґуті діє українська недільна школа, яка по сьогодні залишається неліцензованою згідно чинного російського законодавства. На весь Сибірський реґіон виходить лише одна приватна двомовна газета „Голос України у західному Сибіру", зміст матеріялів якої носить переважно офіційний характер і не віддзеркалює всього спектру проблем українських громад. Є також україномовний щомісячний додаток до приватної газети „В центре событий" у Сурґуті.

В реґіонах, які відвідала делеґація, немає жодної української радіо- або телепередачі. Єдине виключення становить приватний „21 канал" у Новосибірську, повністю присвячений життю національних меншин. Втім, доля українського етеру на ньому є мізерною.

Якщо врахувати той факт, що більшість російських громадян українського походження не в змозі передплатити собі газети та журнали з України, а в російських ЗМІ щодо подій в Україні подається часто упереджена інформація, можна констатувати той факт, що українці в багатьох реґіонах РФ і, зокрема, в Сибіру, перебувають в інформаційному вакуумі.

Українські громади, які порушують проблеми інформаційного та освітньо-виховного характеру, зустрічають нерозуміння з боку місцевої влади. В деяких реґіонах чиновники не виступають проти збереження українських об'єднань на фольклорному рівні, але не зацікавлені у виході їх на більш високий ступінь самоорганізації. За такої ситуації не дивно, що в Росії стрімко скорочується кількість громадян української національності. Приміром, у 1989 році в Тюменській області мешкало майже 600 тис. українців, сьогодні їх 211 тис.

В цілому по Російській Федерації чисельність українського населення впала з 4.5 млн. до 2.9 згідно з попередніми даними перепису 2002 року (офіційні його результати досі не оприлюднені). Таке значне скорочення неможливо пов'язати з міґрацією населення. Зі всією очевидністю, ми стикаємося у цьому випадку з причинами суспільно-політичного характеру.

УВКР вважає за необхідне провести спеціяльні парляментські слухання з проблем закордонного українства та залучити УВКР і представників громадськості до розробки державної програми співпраці з українською діяспорою.

Прес-центр УВКР

scope travel inc
1605 Springfield Ave., Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903;
www.scopetravel.com *e-mail:scope@mycomcast.com*

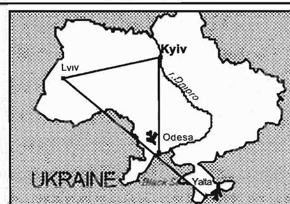
Leading tour operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

2005 SCOPE GROUP TOURS

WESTERN UKRAINE and **POLAND**
via Czech Airlines from Newark
15 Day Air/land all Inclusive Tour $2950 tw
KYIV (3), LVIV (3), YAREMCHE (2), LVIV (2), KRAKOW (3)
plus: Ivano Frankivsk, Rohatyn, Vorokhta, Kolomyja, Zarvanytcia and Wielicka Salt Mines
Departures Jun 24, Jul 29 and Aug 12

BEST OF UKRAINE
via Aerosvit Airlines from New York
13 Day Air/land all inclusive Tour Tw from $2500
ODESA (2), KYIV (3), LVIV (2), YALTA (4)
plus: Bakchysaray, Sevastopol and Chersonesus.
Departures Jun 09, Jul 21 and Sep 15

UKRAINE, POLAND and **HUNGARY**
via Malev Airport from New York
12 Day All Inclusive Tour Tw from $2350
KYIV (3), LVIV (3), KRAKOW (2), BUDAPEST (2)
plus: Weliczka Salt Mines and Szentandre Village
Departures:May 25, Jul 13 and Sep 07

2005 DNIPRO RIVER CRUISES
Aboard: ***Dnipro Princess and Dnipro Star***
KYIV, ZAPORIZZHIA, ODESA, SEVASTOPOL, KHERSON, DNIPROPETROVSK, KYIV
Your choice of 10-11-12 and 13 day cruises
Departures:from Apr 18 through Sep 19

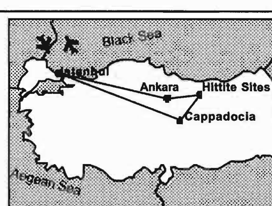
UKRAINE, RUSSIA and **FINLAND**
via Czech Airlines from Newark
12 Day All Inclusive Tour Tw from $3290
KYIV (2), MOSCOW (2), ST. PETERSBURG (3), HELSINKI (2) plus: Peterhoff
Special features on May 20th Departure:
WHITE NIGHTS in St. Petersburg + Escorted from USA by Dr. Walter Karpinich, Professor of German and Russian, Former Chairman Dept.of Languages & Literature, Wilkes University.
Departures May 20, Aug 12 and Sep 23

HIKING IN CRIMEA plus **LVIV & KYIV**
via Aerosvit Airlines from New York
15 Day All Inclusive Tour $2695 Tw
YALTA (7), LVIV (3), KYIV (3) plus: Alushta, Bakchysaraj, Chersonesus, Simferopol, Sevastopol.
Only one departure Aug 04

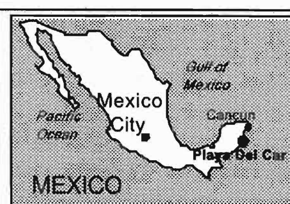
MINI UKRAINE plus **BUDAPEST**
via Malev Airlines from New York
10 Day All Inclusive Tour Tw from $1990
ODESA (3), KYIV (3), BUDAPEST (2) plus: Bilhorod Dnistrovski and Szentandre Village
Departures:Jun 12, Sep 18

TURKEY
via Turkish Airlines from New York $1690 tw
10 Day All Inclusive Tour
Istanbul, Ankara, Cappadocia and **Hittite Sites**
Air, Hotel, 3 meals daily, sightseeing
Dec 26– Jan 04, 2005
Registration deadline Nov 15
2004 DEPARTURE

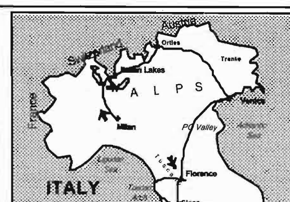
MADRID, BARCELONA plus **LOURDES May 18-29**
via TAP Airlines from Newark
12 Day All Inclusive Tour $2590 Tw
MADRID (2), BARCELONA (2), ANDORRA (1), LOURDES (3) LOGRONO (1), MADRID (1)
plus: Zaragoza, Santo Domingo and Burgos.
Registration Deadline: Dec 15, 2004

MEXICO - Playa Del Car Allegro Resort Mar 11-20
Newark Departure
10 Day All Inclusive Resort located 40 miles south of Cancun.
Registration Deadline: Dec 15, 2005

GREEK ISLANDS CRUISE + ATHENS JUN 14-25
12 Day All Inclusive Tour
From $2490 Tw
ATHENS (1) CRUISE: (7) Thessalonica, Istanbul, Mykonos, Kusadasi (optional Ephesus), Rhodes, Santorini, **ATHENS (2)**
Registration Deadline: Jan 30, 2005

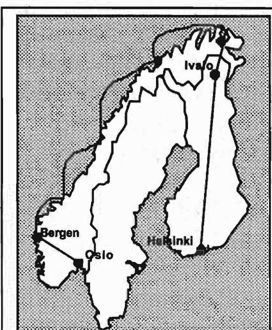

TUSCANY, VENICE, ORTIES Lake Como & Milan Oct 21-30
10 Day All Inclusive Bus Tour featuring Tuscany wine tasting and dining, the Tyrolean Alps and **LA SCALA Opera Performance in Milan**
Estimate: $2590 Tw
Registration Deadline: March 30, 2005

AIR ONLY **– Thinking of traveling to Ukraine without a group and staying with friends or relatives. It is never to early to purchase your airline tickets for spring/summer 2005 travel. Rates will go up!**

SPAIN, PORTUGAL STUDENT TOUR Aug 05-21
via Air France from Newark
17 Day All Inclusive Tour $3750 Tw
MADRID (3), BARCELONA (2), VALENCIA (1), GRANADA (1), COSTA DEL SOL-BEACH (3), SEVILLE (2), LISBON (3)
plus: Zaragosa, Peniscola, Murcia, Gibraltar, Fatima and Obidos.
Registration Deadline: Dec 15, 2004

NORWAY FJORDS LAPLAND and FINLAND Sep 18-Oct 03
via Finnair from New York
15 Day All Inclusive Deluxe Tour $4800 Tw
OSLO (2), BERGEN (2) CRUISE (6), KIRKENES (2), HELSINKI (2)
Optional: St.Petersburg (3).
Registration Deadline: Mar 30, 2005

$100 BONUS
EARLY BIRD BOOKING INCENTIVE
on Ukraine and Spain Tours
or
Organize your own group of 10+1 and travel FREE on any Scope tour with Ukraine!!!
ALL deposits **must** reach Scope Travel Inc. by Dec 15, 2004

Scope Travel 2005 brochure is ready! Please call today!

СПОРТ

80-ліття Карпатського Лещетарського Клюбу

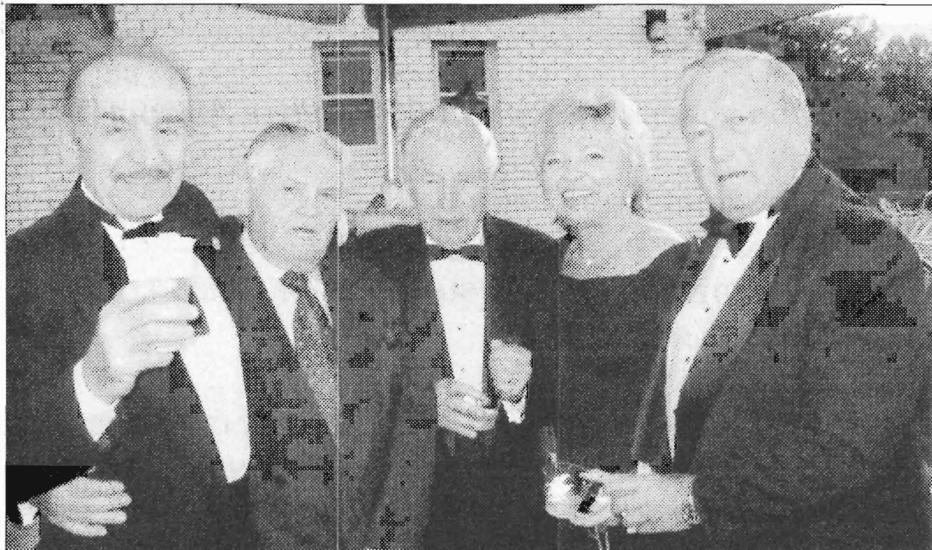

Зліва: Володимир Гнатківський, Юрій Попель, Джоана і д-р Богдан Целевичі, Юрій Купчинський

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 11 і 12 вересня відбулося на Союзівці відзначення 80-ліття Карпатського Лещетарського Клюбу. Цей клюб мав свій початок у Львові, після війни існував в Німеччині, опісля в Америці, а звідти вернувся знову в Україну, після проголошення незалежности. КЛК є одним із найстарших лещетарських клюбів Европи і Америки.

Управа клюбу під головуванням Северина Палидовича організувала дуже вдалу програму цього свята. Програму розпочав 11 вересня вранці тенісовий турнір „Fun Doubles" на кортах Союзівки. По полудні відбулася товариська зустріч на площі коло будинку „Полтава", де зустрічалися давні й нові знайомі члени клюбу та гості й гуторили при перекусці.

У вечорі всі гості зустрілися при коктейлі у новому „Tiki Bar" на вільному повітрі та любувалися чудовим видом на гори. Опісля відбувся святочний бенкет у великій залі „Веселки". Секретар клюбу Віра Попель вела програмою. На початку колишній довголітній голова КЛК Юрко Попель в короткому слові накреслив значення цього ювілею. Ведуча В. Попель відзначила колишніх голів КЛК Юрія Купчинського, Володимира Гнатківського, Юрія Попеля та Романа Гавриляка „корсажами", а їхніх дружин – китицями рож. Від Посольства України у Вашінгтоні зложив привіт з нагоди 80-ліття КЛК військовий аташе, капітан другого рангу Сергій Гиштимульт, який був присутній разом з дружиною. Потім всі гості танцювали під звуки оркестри „Темпо" до пізньої ночі.

Зліва: Юрій Грабець, Володимир Гнатківський, Юрій Купчинський, Уляна і Роман Рондяки

12 вересня відбулися сходини Управи та членів клюбу, де обговорено плян діяльности та актуальні справи клюбу. З цієї нагоди варто накреслити коротко змінливу та барвисту історію КЛК.

У 1924 році у Львові постав Карпатський Лещетарський Клюб, в якому нечисленні ще лещетарі того часу, об'єдналися в цьому товаристві. Метою цього товариства було плекати цей прекрасний зимовий спорт та ширити його між жителями українських гір в Західній Україні – гуцулів та бойків. Свої завдання цей клюб в довоєнних часах виконав блискуче. У Львові КЛК об'єднав лещетарів, влаштовував часті змагання і поширив свою діяльність в різних місцевостях Галичини, де закладав філії цього товариства та плекав інші ділянки спорту, зокрема легку атлетику. У Ворохті на Гуцульщині та у Славську на Бойківщині постали філії КЛК, їхні члени скоро опанували техніку лещетарства та стали грізними противниками львівських змагунів в лещетарських змаганнях. У Славську побудовано будинок-домівку, з якої користали позамісцеві члени КЛК.

Прийшла війна, а з нею – совєтська окупація. Продовжувати існування КЛК було тоді неможливо. Скоро одного окупанта замінив інший – німці, й було знову відновлено КЛК у повній силі. Однак через поновну загрозу совєтської окупації, велика кількість членів

Віра Попель

КЛК покинула рідні землі та опинилася в Німеччині і Австрії. Після війни вони, йдучи за девізою, що „КЛК існує там де живуть його члени", відновили свою діяльність в Мюнхені, в Німеччині, та користали, хоч в дуже невідрадних умовинах, з найкращих лещетарських можливостей в Альпах, де влаштовували свої змагання.

Скоро довелось покидати Німеччину. Більшість членів КЛК виїхала до Америки й тут, у Ню-Йорку, знову відновили свій клюб. Влаштовано перші лещетарські змагання в 1954 році на „Whiteface Mountain, NY". Опісля кожного року КЛК влаштовував лещетарські змагання з уповноваження Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК). Згодом КЛК поширив свою діяльність на інші ділянки, як теніс і плавання, влаштовуючи щороку змагання з цих ділянок на Союзівці.

З 1974 році, з нагоди 50-ліття існування КЛК видано Ювілейний альманах, котрий в 1991 році дістався в Україну і дав поштовх до відновлення цього клюбу у Львові, де він успішно розвивається і продовжує давні традиції.

Роман Гавриляк

Українські команди на змаганнях Европи

Київська футбольна команда „Динамо" у четвертій грі групового турніру Ліги чемпіонів 3 листопада зіграло внічию з мадридським „Реалом" з рахунком 2:2. Трибуни Національного спортивного комплексу „Олімпійський" у Києві, де відбулася гра, були заповнені.

На 13-ій хвилині динамівець Айила Юсуф бив по воротах „Реала", м'яч потрапив у захисника еспанців, перелетів воротаря і влучив у ворота – 1:0. Через 10 хвилин нападаючий „Динамо" Маріс Верпаковскіс влучно пробив у дальній кут воріт еспанців – 2:0. На 38-ій хвилині нападаючий „Реала" Риуль залишився неприкритим у карному майданчику киян, отримав м'яч і лівою ногою спрямував його у ворота „Динамо" – 2:1. На 45-ій хвилині захисник „Динамо" Бадр Ель Кадурі збив гравця у карному майданчику і суддя призначив карний стріл, який чітко використав Луїс Фігу – 2:2.

В іншій грі групи італійська „Рома" зіграла внічию з леверкузенським „Баєром" з рахунком 1:1. Після чотирьох ігор „Динамо", „Реал" та „Баєр" мають по 7 точок, „Рома" – 1 точку. 23 листопада „Динамо" зіграє в Києві з „Ромою", а „Реал" у Мадриді з „Баєром".

Дніпропетровський „Дніпро" у другому змаганні групового турніру Чаші УЕФА переміг на виїзді голяндський „Утрехт" з рахунком 2:1. На 11-ій хвилині відкрив рахунок Руслан Ротань. На 83-ій хвилині Д. Семочко забив другий голь у ворота голяндців. На 88-ій хвилині „Утрехт" скоротив розрив у рахунку – м'яч здалеку забив Дарл Дуглас у дальній кут воріт Вячеслава Кернозенка.

В іншій грі групи віденська „Австрія" перемогла еспанську „Сарагосу" з рахунком 1:0.

„Дніпро" має 6 точок після двох ігор, „Австрія" – 3 точки після одної гри, „Сарагоса" – 3 точки після двох змагань, „Брюге" і „Утрехт" не мають жодної точки після двох ігор.

25 листопада „Дніпро" у Дніпропетровську гратиме з „Австрією", а „Брюге" прийматиме „Утрехт".

Маловідомі...

(Закінчення зі стор. 22)

рює феноменальні партитури до своїх творів, зокрема балету „Петрушка" та особливо „Весна священна". Український фолькльор, черпаний з обрядових свят, оспівування землі, природи, поминання душ предків, поклоніння сонцю, канвою лягають у музичну творчість Стравінського, перетворюючи основні принципи організації оркестру, де окремі інструменти розростаються поодинокими мотивами, розвиваючи звукову тканину твору.

Перша світова війна назавжди відмежовує від нього дорогий серцю Устилуг. Через політичні зміни, які вплинули на майбуття України, частина українських композиторів опинилися в різних країнах Европи. Та багато музикантів повертаються на короткий період української незалежності 1917-1919 років в Україну, окрилені бажанням творити нове, модерне, національне мистецтво. Серед таких композиторів знаходимо імена Барвінського, Якименка, Яновського і Рославця. Та під тиском сталінських репресій свобода вираження зникає, музична творчість занепадає.

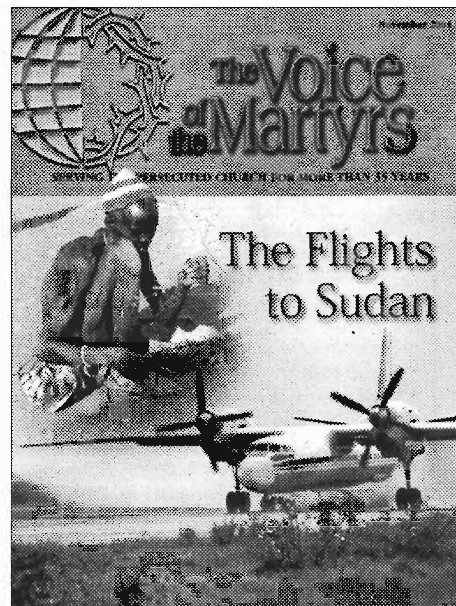
На Західній Україні українська музика 1920-30-их років збагачується іменами Михайла Вериківського, Петра Козицького, Віктора Косенка, Бориса Лятошинського, Левка Ревуцького, Миколи Коляди, Володимира Фемеліді, Нестора Нижанківського, Миколи Колесси, Антона Рудницького, Стефанії Туркевич. В їхніх творах знаходимо прояви як конструктивізму і урбанізму, так і експресіонізму та неофольклоризму. Якщо урбанізм і конструктивізм віддзеркалювали передовсім процеси урбанізації в радянській Україні, то неофолклоризм відбив загальне прагнення українських композиторів торувати нові стежки в мистецтві шляхом переосмислення прадавніх пластів національного фольклору.

Зформований напередодні Першої світової війни напрям експресіонізму привернув увагу П. Козицького та М. Колесси. Першим створюється хорова композиція „Голод", як реакція на голод в Україні 1921-1922 років. М. Колесса пише хоровий триптих, базований на жахіттях першої світової війни. Борис Лятошинський, випробовуючи себе у різних музичних стилях, зупиняється на експресіонізмі, виробляючи свою власну музичну мову відтворену зокрема у фортепіянному циклі „Відображення". В цьому творі бачимо передчуття насування та Україну сталінського гніту, переданого напруженою, гострою, нервовою мовою внутрішнього конфлікту.

Протягом всієї доповіді слухачі мали нагоду слухати уривки композицій Федора Якименка, Василя Барвінського, Миколи Рославця, Ігоря Стравінського та інших, які доповнювали та ілюстрували відтінки різних напрямків українського музичного модернізму.

Після завершення доповіді зацікавлені слухачі і д-р Дагмара Турчин продовжили вечір у неформальній дискусії про окремі моменти творчости композиторів українського модернізму.

Допомога - міжнародна, літак - український

На обкладинці листопадового числа часопису „Голос мученика" („The Voice of the Martyrs"), що його видає у США Міжнародна асоціяція допомоги переслідуваній церкві, вміщено фотографію літака, який привіз гуманітарну допомогу потерпілим від релігійних переслідувань у Південному Судані, Африка.

Це – вантажний літак АН-32, створений у науково-виробничому об'єднанні ім. О. Антонова у Києві. Автор репортажу „Політ до Судану" Бред Філіпс розповідає, що літак пілотували два українці і молдаванин, які виконали за шість місяців нинішнього року 33 лети і доставили 150 тонн харчів, одягу, медичних матеріялів та іншої допомоги суданцям.

Лети були пов'язані з ризиком, оскільки в Судані триває збройне протистояння ворогуючих угруповань.

Судан набув незалежність від Великої Британії і Єгипту у 1956 році, але від 1989 року тут триває примусове насадження ісляму, пов'язане з жорстокими репресіями проти християн та інших конфесій. Вже загинули понад 2 мільйони осіб, переважно християн..

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо сертифіковану медсестру доглядати старшу, немічну особу. 12 годинна зміна, змінні дні. Побажана українська східньо-европейська особа.

***Тел. вдень:* (917) 225-0821**

• РОЗШУКИ •

*Розшукую **ПЕТРА ОЛЕЩУКА**, який живе на терені Закарпатської України.*

Ena Melnyk, 282 Lockwood Street, Winnipeg, MAN R3N 1S2, Canada

•РІЗНЕ•

Д-р О. Хомчук, **„Церква поза церковною огорожею. Розколи і руйнація Української Православної церкви в пошуках Константинопільського визнання".** Чикаго, 2002, 621 ст., $29 US.
Ukrainians of America, P.O. Box 573, Westmont, IL 60559.

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

Д-р о. Олександер Баран
(1926–2004)

Священик, учений, професор історії, довголітній голова Української Вільної Академії Наук в Канаді, член НТШ, Українського історичного товариства (заступник голови) і Українського богословського товариства о. Олександер Баран відійшов у вічність 12 жовтня у Вінніпеґу, Канада. Він студіював історію і філологію в Карловім університеті в Празі, до 1948 року. Опісля переїхав до Риму, де студіював історію й теологію в Урбанському університеті. Тут почав наукову працю, переписуючи важливі акти з ватиканських архівів, які стосувалися українських справ, для редактора видань о. Атанасія Великого („Documenta Romana Ecclesiae Unitae in Terris Ucraine et Belorussiae"). Вони вийшли в Римі у 1954–82 роках в 50-ти томах.

В 1954 р. єпископ Іван Бучко висвятив О. Барана на священика. Він далі студіював і в 1960 році захистив свою першу докторську дисертацію про Київську митрополію та Мараморoську епархію (латиною). Другу дисертацію захистив в 1961 році – „Епархія Мараморoська та її злука з Римом".

В Канаду поїхав на початку 1961 року до Вінніпеґу. Тут написав наступні праці з історії Закарпаття – „Єпископ Андрей Бачинський і церковне відродження на Закарпатті" (Йорктон, 1963) і „Поділ Мукачівської епархії" (Рим, 1963 р.). Далі почав цікавитися історією козаків і з Юрієм Гаєцьким видав книжку „Козаки в 30-літній війні, 1618–48 р." (2 томи, Рим, 1969, 1983 рр.) англійською мовою. Тепер ця книжка в зміненій формі вийде друком в УВАН. Ця праця базується на архівних матеріялах Ватикану, Відня, Праги й Парижу та описує пригоди козаків-найманців, які воювали з чехами, німцями, французами, шведами, данцями як союзники Австрійського імператора у Відні. Дальші студії про козаків – „Шах Абас Великий і запорожці", „Козацько-перські взаємини в творах Лела Вале", „Козаки під французькими прапорами в куруцькім повстанні" та „Імперське запрошення козаків в 1632 р.".

Від 1965 року проф. О. Баран став викладати історію в Манітобському університеті, у Вінніпеґу, й пробув там 25 років – до 1990 року.

В 1974 році о. О. Баран був вибраний головою УВАН у Канаді й видав кілька збірників „УВАН – UVAN – Jubilee Collection" (1976, Вінніпеґ), „New Soil – Old Roots" (Вінніпеґ, УВАН, 1983), Millenium of Christianity in Ukraine" (Вінніпеґ, 1989), а також свої праці: „Monumenta Historica Ucrainea", „Карпатсько-українська еміґрація, 1870–1914", „Історія південної Лемківщини", „Нариси історії Пряшівщини", „Як повстало Братство українців-католиків", „Праця і діяльність о. Василя Кушніра", „Денник Віктора Барана" (це батько О. Олександра, який був секретарем прем'єра Чехословаччини – М. Годжі), „Карпатська Україна – шлях до волі".

Наукові зацікавлення проф. Барана йшли в трьох напрямах: Закарпаття, козаки, церква в Канаді. Він був довгий час капеляном українських студентів в Манітобському університеті, яких він називав „моя парафія". Був також парохом кількох парафій у Вінніпеґу, Торонто і біля Чикаго. Викладав історію та візантійське мистецтво в Православній колеґії св. Андрея, брав участь в наукових канадських конференціях й належав до канадських наукових товариств, цікавився відродженням церкви й науки на Україні, брав участь в міжнародних з'їздах україністів.

Я особисто мав можливість співпрацювати з о. О. Бараном, знав його ближче. Він добре говорив чеською, мадярською, італійською, англійською, українською мовами та читав латинською без словника. Багато подорожував, писав і все був готовий вивчати щось нове. Був побожний, вмів говорити з молодими людьми на різні теми. Не любив пустих балачок, зате міг цікаво розповідати про свої пригоди й життя в Европі.

Нехай канадська земля буде йому пером!

Вічна пам'ять!

Юрій Гаєцький

* * *

Український католицький священик, історик, богослов, о. д-р Олександер Баран, несподівано відійшов від нас 12 жовтня 2004 р. у Вініпезі. Тут він похований поруч своєї матері на цвинтарі Всіх Святих. 15 жовтня, в катедрі свв. Володимира й Ольги, з участю Митрополита УКЦ в Канаді Михаїла, численного духовенства вініпезької архиєпархії, колеґ, приятелів та вірних парафій Вініпеґу, були відслужені Парастас і Панахида на вічну пам'ять Покійного. Співав чоловічий хор „Думка" з Інституту „Просвіта". Проповіді після відправ виголосили о. Іван Мостівський і православний священик о. д-р Олег Кравченко.

16 жовтня, в тій же церкві, була відслужена заупокійна Літургія з участю Митрополита Михаїла й духовенства, а після похоронів на Тризні, в імені Української вільної академії наук у Канаді, прощав Покійного автор цього спомину та прочитав надіслані з США листи-співчуття д-ра Василя Маркуся і його дружини д-р Дарії Маркусь та Осипа Данка. Третій лист був від д-ра Любомира Винара, голови Світової наукової ради при СКУ. Коротким словом теж попрощав Покійного Митрополит Михаїл.

З д-ром О. Бараном ми познайомились у Римі, в грудні 1949 року. Ми обидва були тоді студентами богословії – він у Римі, а я в Кулемборгу, в Голяндії. Після короткого знайомства настала 15-літня перерва, і ми зустрілись знову в 1965 році в Канаді, у Манітобському університеті, де він викладав курс української мови, а згодом перейшов у свою ділянку – історію. Наші дороги сплелися. О. Олександер хрестив і вінчав наших з Оксаною дітей.

Роками працювали ми в Українській Вільній Академії Наук у Вініпезі. Покійний завжди був для всіх нас „дошкою порятунку" в кризових ситуаціях в академії. Коли потрібно було примирити бурхливі темпераменти, ми зверталися до нього. Навіть у найкритичніших моментах він завжди був врівноважений і з доброю погідною усмішкою. Відійшла добра людина, для багатьох – взірець, і в нашій спільноті з'явилась нова прогалина. Згас один з тих, що був частиною доброго обличчя нашої громади. І такі прогалини нелегко заповнити. Відійшов один з тих, від кого насильно забрали батьківщину, але, мандруючи чужими світами й порівнюючи себе з іншими, він створив у собі нову, якої забрати не можна.

Вічна Тобі пам'ять, Колего і Друже!

Ярослав Розумний

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 10 вересня 2004 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність на 87-му році життя наша найдорожча БРАТОВА, ТЕТА І КУЗИНКА

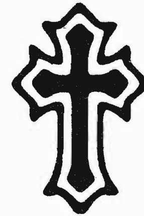
бл. п.

ОЛЕНА М. КАРПЯК

з дому СМУЛКА

Про молитви за душу Покійної просить родина Олени М. Карпяк.

Вічна Її пам'ять!

У смутку повідомляємо, що 19 жовтня 2004 р. відійшов у Божу вічність мій найдорожчий ТАТО

бл. п.

РОМАН ШКАВРИТКО

нар. 23 грудня 1918 р. в Івано-Франківську, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 22 жовтня 2004 р. в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гамтрамк, Миш.

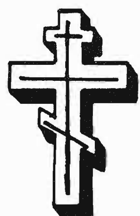
У смутку залишені:

син – ДАВИД МАРКО

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Його пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

25 жовтня 2004 р. заснув мій дорогий МУЖ

бл. п.

ПАВЛО ІВАНЕНКО

Дружина НІНА з родиною

дальша родина в Німеччині, Австралії і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого дорогого
МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.

о. протопресвітера

СЕРГІЯ НЕПРЕЛЯ

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 14 листопада 2004 р.

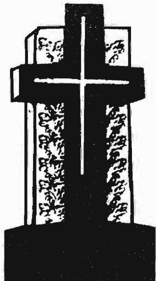
по СЛУЖБІ БОЖІЙ.

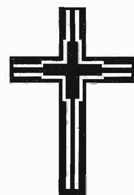
(Початок Служби Божої о год. 10-ій ранку)

в українській православній церкві Всіх Святих
при 206 Схід 11 вулиця
(між 2 і 3 Авеню), в Нью-Йорку

Залишені в смутку:

дружина – НАДІЯ
син – АЛЕКСАНДЕР
донька – АЛЛА з мужем ЯРОСЛАВОМ
внучка – АДРІАНА

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА І КРАЙОВА РАДА
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

З великим смутком ми прийняли вістку,
що 2 листопада 2004 р. у Нью-Йорку відійшов у вічність
член Крайової Екзекутиви УККА

СЛ. П.

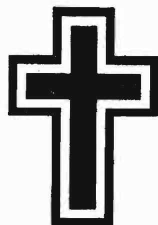
КОРНЕЛЬ ВАСИЛИК

Цей видатний діяч української спільноти в Америці залишив великий слід в житті нашої громади. Бл. п. Корнель Василик брав активну участь в українському громадському та культурному житті. Протягом багатьох років він віддавав свій час та зусилля для виховання молодших поколінь українців в США, будучи спочатку головою Осередку СУМ в Нью-Йорку, а пізніше виховником та комендантом як рівнож і почесним головою Осередку.

Покійний був членом Крайової Управи СУМ в Америці, членом Головної Управи ООЧСУ, членом Крайової Екзекутиви УККА, збірщиком Українського Народного Фонду, членом ОУН та членом Шкільної Ради УККА. Роками він невтомно працював для добра нашої громади і України. Він залишив глибокий відбиток на декількох поколіннях українців, які виховувалися в рядах СУМ, яким передав палку любов до України.

Ми висловлюємо найщиріші співчуття дружині Покійного – Марії Василик та всій родині. Пам'ять про покійного Корнеля Василика залишиться з нами назавжди.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих,
що після короткої, важкої недуги 9 вересня 2004 р.
у Львові відійшов у вічність

бл. п.

АНАТОЛІЙ (ТОЛЬКО́) МЕТЕЛЛЯ

нар. 17 січня 1927 р. в с. Новий Люблинець, Любачівського повіту у священичій родині. Учень Сокальської гімназії, по студіях лісогосподарського факультету працював як інженер у Львові.

У глибокому смутку залишені:

дружина – МАРТА з дому СУМНИЦЬКА
син – ІГОР з дружиною ЛІДІЄЮ і синами ОЛЕСЕМ і АНДРІЙКОМ
донька – МАРІЙКА САВЧАК з мужем РОМАНОМ і донечками ГАЛИНКОЮ і АНЕЮ
сестри – ОКСАНА БОЙКО з родиною у Львові
– МАРІЯ СІРСЬКА з мужем МИХАЙЛОМ і родиною у Львові
кузен – ОРЕСТ КОЛТУНЮК з родиною в Денвері, Америка
кузинка – ЛІДІЯ КРУЦЬКО з родиною у Вінніпезі, Канада
дальша родина в Україні, Америці й Австралії.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною та всією українською громадою, що у понеділок, 8 листопада 2004 р. упокоївся в Бозі наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДО

бл. п.

ЮРІЙ МАЧУЛА

нар. 5 травня 1922 р. в с. Жулин, Україна.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – МАРІЯ
сини – ЗЕНКО з дружиною НІНОЮ і донькою ЛОРЕН
– ВАСИЛЬ з дружиною МАРТОЮ
і дальша родина в Україні та Америці.

Нехай з Богом спочиває!

ПАНАХИДА відбулася 9 листопада 2004 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 10 листопада в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

В пам'ять Покійного, замість квітів на могилу, родина просить складати пожертви на фонд газети „Шлях Перемоги – Трибуна", або на фонд Волі.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оцісдавська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900

Професійний продавець
ОКСАНА МІЛЛІ
допоможе Вам
на всіх етапах купівлі
або продажу нерухомості
cell: (848) 203-6370
офіс: (732) 549-0008 x 241
Century 21 Apex Properties
e-mail: SellbyOksana@yahoo.com

L. Kulynych Cinematic Experience
Specializing in Filming
Ukrainian Weddings
and Special Events
Web.:www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
Оформлення Заяв на Лотерію
Зеленої Картки за Новими Вимогами
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (2№.42) 387-8683 • (2№.42) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 **Phone: (212) 541-5707**
New York, NY 10107 **Fax: (212) 262-3220**
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
450 дол.+tax (round trip)
320 дол.+tax (one way)
Київ
549 дол.+tax (round trip)
375 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✔ на роботі
✔ автомобільних
✔ в публічних місцях
✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

ПРОДАЄТЕ СВІЙ БУДИНОК?
Зателефонуйте до нас!
Купуємо
6-60 родинні будинки
Charles Podpirka
JRC Management LLC
(718) 459-1651

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
Ремонтуємо і перероблюємо хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпахлювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

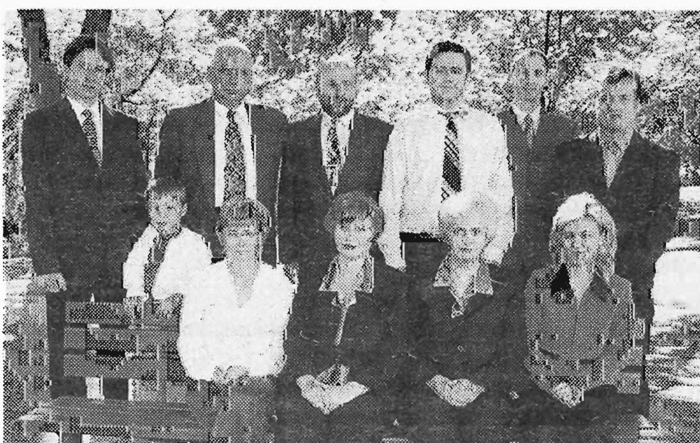
ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"! НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

Export • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!